

FLASH EUROBAROMETER 584

Wyzwania i priorytety UE

Sprawozdanie Eurobarometru
czerwiec 2026 r.

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Badanie przeprowadzone przez Demoscopsy na wniosek Dyrekcji Generalnej ds. Komunikacji (Dział Opinii Publicznej i Zaangażowania Obywateli DG COMM)

Niniejszy dokument nie reprezentuje punktu widzenia Komisji Europejskiej. Interpretacje i opinie w nim zawarte są wyłącznie interpretacjami i opiniami autorów.

Tytuł projektu

Badanie Eurobarometr Flash 584 – Wyzwania i priorytety UE

Sprawozdanie

PL

Numer katalogowy

NA-01-26-031-EN-N

ISBN

978-92-68-41278-7

doi: 10.2775/2560997

© Unia Europejska, 2026 r.

<https://europa.eu/eurobarometer>

*Eŭropo
Demokratio
Esperanto*

Dokument przygotowany przez Pierre'a Dieumegarda dla [Europokune](#)- Europe Together- and [Europe Democracy Esperanto](#).

Celem tego "tymczasowego" dokumentu jest umożliwienie większej liczbie osób w Unii Europejskiej zapoznania się z dokumentami sporządzanymi przez Unię Europejską (i finansowanymi z ich podatków).

W przypadku braku tłumaczeń obywatele są wykluczani z debaty.

Ten docum ent „E urobaromete r” [istniał tylko w języku angielskim](#), w pliku pdf. Z początkowego pliku stworzyliśmy plik odt, przygotowany przez oprogramowanie Libre Office, do tłumaczenia maszynowego na inne języki. Wyniki są obecnie [dostępne we wszystkich językach urzędowych](#).

Pożądane jest, aby administracja UE przejęła tłumaczenie ważnych dokumentów. „Ważne dokumenty” to nie tylko przepisy ustawowe i wykonawcze, ale również ważne informacje potrzebne do wspólnego podejmowania świadomych decyzji.

Aby wspólnie przedyskutować naszą wspólną przyszłość i umożliwić rzetelne tłumaczenia, międzynarodowy język esperanto byłby bardzo przydatny ze względu na swoją prostotę, regularność i dokładność.

Skontaktuj się z nami:

[Skontaktuj się z nin-Ek ! Eŭropo kune!](#) (ang.).

<https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE>

Spis treści

Wprowadzenie.....	4
Najważniejsze ustalenia.....	6
1. Narażenie i zagrożenia, na jakie narażone są dzieci w mediach społecznościowych.....	8
1.1 Narażenie i reakcje na nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje w internecie.....	8
1.2 Zagrożenia, na jakie narażone są dzieci w internecie i ich ochrona.....	12
2. Postrzeganie demokracji i praworządności.....	17
2.1 Identyfikacja filarów demokracji.....	17
2.2 Mieszane zadowolenie z praworządności na szczeblu krajowym i unijnym.....	19
2.3 Sceptycyzm wobec działań obywateli mających na celu wpływanie na proces decyzyjny UE.....	23
3. Kryzys energetyczny.....	26
3.1 Energia odnawialna, główny środek prowadzący do odejścia od paliw kopalnych.....	26
3.2 Rosnące ceny energii: Zmniejszenie zużycia zamiast zmian strukturalnych.....	28
4. Postrzeganie polityki handlowej i suwerenności gospodarczej.....	30
4.1 Współpraca w negocjacjach handlowych.....	30
4.2 Dywersyfikacja stosunków handlowych.....	32
5. Postrzeganie najważniejszych wyzwań UE.....	34
5.1 Postrzeganie przez Europejczyków głównych wyzwań stojących przed UE.....	34
5.2 Priorytety, których Europejczycy oczekują od UE.....	38
6. Bezpieczeństwo i obrona UE.....	41
6.1 Postrzegane zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego i wsparcie autonomii obronnej UE.....	41
6.2 Zaufanie do UE w celu wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony.....	44
7. Specyfikacje techniczne.....	47
8. Questionnaire.....	49

Wprowadzenie

Unia Europejska przeżywa okres znacznej niepewności politycznej, gospodarczej i społecznej. Kwestie bezpieczeństwa i obrony, autonomia strategiczna, presja energetyczna, konkurencyjność, odporność demokratyczna i dezinformacja stały się centralnymi elementami debaty publicznej na temat przyszłości UE. Kontekst ten znajduje odzwierciedlenie w najnowszych dowodach Eurobarometru: 68 % Europejczyków zgadza się, że bezpieczeństwo ich kraju jest zagrożone w obecnym kontekście międzynarodowym, co jest postrzegane we wszystkich państwach członkowskich.¹ W tym kontekście postrzeganie przez obywateli stanowi ważną wskazówkę co do zrozumienia roli, mocnych i słabych stron UE we wszystkich państwach członkowskich. W poprzednim badaniu Eurobarometr Flash, opublikowanym we wrześniu 2025 r., przeanalizowano już poglądy obywateli na temat przyszłości Unii Europejskiej, w tym ich poziom optymizmu, ocenę głównych mocnych stron i wyzwań UE oraz ich oczekiwania dotyczące kluczowych priorytetów politycznych. Jego wyniki uwypukliły ciągłe znaczenie tych tematów i potwierdziły potrzebę monitorowania rozwoju opinii publicznej w szybko zmieniającym się otoczeniu.

Komisja Europejska rozpoczyna zatem nowe badanie Eurobarometr Flash, aby zaktualizować i pogłębić dostępne dowody dotyczące opinii obywateli na temat wyzwań i priorytetów stojących przed Unią Europejską w 2026 r. Badanie będzie mierzyć, w jaki sposób ludzie w całej UE-27 postrzegają główne problemy stojące przed Unią, które obszary, ich zdaniem, powinny być traktowane priorytetowo oraz w jaki sposób postrzegają szerszy kierunek UE w odpowiedzi na obecne i pojawiające się naciski. Komisja utrzyma również ograniczoną liczbę wskaźników tendencji z poprzedniej fali, umożliwiając ocenę zmian w czasie w odniesieniu do wybranych kluczowych tematów, takich jak optymizm co do przyszłości UE, postrzegane mocne strony i wyzwania, priorytety polityczne,

demokracja, zaufanie gospodarcze i bezpieczeństwo. Jednocześnie w kwestionariuszu omówione zostaną kwestie, które są szczególnie istotne dla obecnego programu, w tym obrona, autonomia strategiczna, pozycja UE na świecie, kryzys energetyczny, innowacje, uproszczenie i dezinformacja. Wyniki dostarczą aktualnych i porównywalnych dowodów na poparcie strategicznych działań Komisji w zakresie refleksji i komunikacji przed orędziem o stanie Unii we wrześniu 2026 r.

W imieniu Komisji Europejskiej Dyrekcja Generalna ds. Komunikacji (Dział Opinii Publicznej i Zaangażowania Obywateli DG COMM) Demoscopy przeprowadził wywiady z ogółem ludności w wieku 15 lat i starszej we wszystkich 27 państwach członkowskich Unii Europejskiej (UE).

W okresie od 19 do 24 czerwca 2026 r. przeprowadzono 25 904 wywiady za pomocą CAWI (Computer Assisted Web Interviewing) z około 1 000 wywiadów przeprowadzonych w większych krajach i 500 wywiadów w mniejszych krajach (LU, CY, MT).

1 Flash Eurobarometer 574, The European Union in Defence and Space [Unia Europejska w obronie i przestrzeni kosmicznej], Komisja Europejska, DG DEFIS, styczeń 2026 r., [The European Union in Defence and Space \[Unia Europejska w obronie i przestrzeni kosmicznej\] – badanie Eurobarometru](#).

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Uwagi

- Dane z ankiet są ważone
- Wyniki badań podlegają tolerancjom w zakresie doboru próby, co oznacza, że nie wszystkie widoczne różnice między państwami lub grupami mogą być statystycznie istotne.
- W przypadku gdy respondenci mogli wybrać więcej niż jedną odpowiedź, suma procentowa odpowiedzi może przekroczyć 100%.
- W niniejszym sprawozdaniu kraje są określane za pomocą ich oficjalnego skrótu wskazanego poniżej

BE	Belgia	FR	Francja	NL	Niderlandy
BG	Bułgaria	HR	Chorwacja	AT	Austria
CZ	Czechy	IT	Włochy	PL	Polska
DK	Dania	CY	Reprezentacja Cypru*	PT	Portugalia
DE	Niemcy	LV	Łotwa	RO	Rumunia
EE	Estonia	LT	Litwa	SI	Słowenia
IE	Irlandia	LU	Luksemburg	SK	Słowacja
EL	Grecja	HU	Węgry	FI	Finlandia
ES	Hiszpania	MT	Malta	SE	Szwecja

*Cypr jako całość jest jednym z 27 państw członkowskich UE. Ze względów praktycznych wywiady przeprowadzono wyłącznie w części kraju kontrolowanej przez rząd Republiki Cypryjskiej.

Najważniejsze ustalenia

Narażenie i zagrożenia, na jakie narażone są dzieci w mediach społecznościowych

- 58% Europejczyków w ciągu ostatnich siedmiu dni natknęło się na treści, co do których nie mieli pewności, że są wiarygodne, a 57% na treści, które ich zdaniem są fałszywe lub wprowadzające w błąd. 42% uważa, że napotkało treści, które mogą być częścią zagranicznej próby wpłynięcia na ich opinię, udział ten wzrasta do 55% w Estonii i 54% na Łotwie, w porównaniu z 35% w Holandii i Belgii.
- W obliczu podejrzanych treści Europejczycy są niemal równo podzieleni między porównywanie ich z innymi źródłami (33%) a po prostu ignorowanie ich (32%). Tylko 15% zgłasza to na platformie, 15% omawia to z przyjaciółmi lub rodziną, a 5% udostępnia online.
- Europejczycy opowiadają się za bardziej zdecydowanymi, opartymi na zasadach reakcjami na dezinformację: dwa najczęściej wybierane środki to surowsze sankcje za nielegalne treści (44 %) i surowsze przepisy dotyczące platform (40 %), wyprzedzające edukację i umiejętność korzystania z mediów (29 %).
- Siedmiu na dziesięciu Europejczyków jest zaniepokojonych zagrożeniami, na jakie narażone są dzieci w internecie, od cyberprzemocy lub molestowania (71%) po nagabywanie dzieci dla celów seksualnych lub wykorzystywanie seksualne (70%). Większość jest zaniepokojona każdym ryzykiem w każdym państwie członkowskim.
- 63 % Europejczyków opowiada się za wiążącymi przepisami na szczęblu UE ograniczającymi dostęp dzieci do mediów społecznościowych ze względu na wiek: 36% opowiada się za całkowitym zakazem poniżej pewnego wieku, a 27% za opóźnionym dostępem. Wsparcie przekracza 50 % w każdym państwie członkowskim.

Postrzeganie demokracji i praworządności

- Wolność słowa (34 %), wolne i uczciwe wybory (32 %) oraz poszanowanie praworządności i praw podstawowych (31 %) są postrzegane jako najważniejsze filary demokracji w UE.
- 51 % Europejczyków jest zadowolonych z poszanowania praworządności we własnym kraju, w porównaniu z 47 % na szczęblu UE (w porównaniu z 47 % niezadowolonych). Satysfakcja krajowa waha się od 91% w Luksemburgu do 29% w Bułgarii.
- Większość uważa, że żadna forma działań obywatelskich poza wyborami nie jest skuteczna: bezpośredni udział obywateli (np. europejska inicjatywa obywatelska) znajduje się na szczycie listy i wynosi 46 %, natomiast przynależność do stowarzyszenia lub organizacji pozarządowej jest postrzegana jako najmniej skuteczne działanie (35 %).

Kryzys energetyczny

- Zwiększenie mocy wytwórczych energii ze źródeł odnawialnych jest wiodącym środkiem, jaki Europejczycy kojarzą z odejściem UE od paliw kopalnych, o którym wspomniano po pierwsze o 35 %, a ogółem o 56 %, znacznie wyprzedzając środki w zakresie efektywności energetycznej (40 %) i rozwiązania jądrowe (32 %).
- W obliczu rosnących cen energii Europejczycy raczej dostosowują swoje zachowanie niż inwestują w rozwiązania strukturalne: 31% zmniejszyło całkowite zużycie energii elektrycznej, a 27% dokładniej monitorowało zużycie energii, podczas gdy tylko 16% inwestowało w wydajne urządzenia, a 14% instalowało rozwiązania odnawialne. 11% nie podjęło żadnych działań.

Handel: dywersyfikacja i współpraca na szczęblu UE

- 65 % Europejczyków zgadza się, że UE powinna wzmocnić swoją niezależność gospodarczą poprzez dywersyfikację stosunków handlowych, a 62 % uważa, że państwa członkowskie osiągają lepsze wyniki dzięki wspólnym negocjacjom na szczęblu UE. Większość popiera oba oświadczenia w każdym państwie członkowskim.

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

- Zaufanie do UE jest najsilniejszym motorem wsparcia: porozumienie w sprawie współpracy handlowej na szczeblu UE wynosi 72 % wśród tych, którzy ufają UE, w porównaniu z 49 % wśród tych, którzy jej nie ufają.

Postrzeganie najważniejszych wyzwań i priorytetów UE

- Koszty utrzymania (39 %) pozostają głównym problemem Europejczyków przed wojną w Ukrainie (33 %) i migracją nieuregulowaną (32 %). Od września 2025 r. wzrosły obawy dotyczące kosztów utrzymania (+10 punktów procentowych), natomiast obawy związane z wojną w Ukrainie zmniejszyły się (-14 punktów procentowych).
- Na pytanie, co UE powinna traktować priorytetowo, Europejczycy umieszczają nielegalną migrację (25 %) oraz bezpieczeństwo i obronę (24 %) tuż przed

zmianą klimatu (21 %) i wojną w Ukrainie (20 %) w znacznie bardziej zgrupowanym rankingu niż w przypadku głównych wyzwań UE.

Bezpieczeństwo i obrona UE

- 52 % Europejczyków zgadza się, że bezpieczeństwo ich kraju jest zagrożone, co oznacza spadek o 16 punktów procentowych od stycznia 2026 r. Pomimo tego spadku 68 % respondentów zgadza się, że UE powinna wzmocnić swoją zdolność do samodzielnej obrony, co stanowi większość w każdym państwie członkowskim.
- 56 % Europejczyków wierzy, że UE wzmocni bezpieczeństwo i obronę oraz będzie lepiej chronić swoich obywateli, co stanowi wzrost o 4 punkty procentowe od stycznia 2026 r., czyli mniej niż poparcie dla zasady autonomicznej obrony UE.

1. Narażenie i zagrożenia, na jakie narażone są dzieci w mediach społecznościowych

1.1 Narażenie i reakcje na nieprawdziwe i wprowadzające w błąd informacje w internecie

W praktyce większość Europejczyków co tydzień natrafia na treści o wątpliwej wiarygodności.

W praktyce powszechne jest narażenie na treści internetowe o wątpliwej wiarygodności. Pytanie dotyczyło tylko ostatnich siedmiu dni, krótkiego okresu, a jednak więcej niż jeden Europejczyk na dwóch (58%) natknął się na treści, których nie był pewien, był wiarygodny, w tym około jeden na pięciu (22%) codziennie lub prawie codziennie. Podobny odsetek (57%) natknął się na treści, które uważali za fałszywe lub wprowadzające w błąd, ponownie około jedna piąta (21%) każdego dnia lub prawie codziennie. Postrzegane narażenie na obce ingerencje jest nieco mniej rozpowszechnione, ale dalekie od marginalnego: 42% respondentów natknęło się na treści, które ich zdaniem mogą być częścią próby wywarcia wpływu na ich opinię przez obcy kraj lub organizację. Chociaż odsetek ten utrzymuje się poniżej 50 %, nadal jest to bardzo znaczący odsetek.

Częstotliwość narażenia jest różna w całej UE, ale kraje zgłaszające najczęstsze narażenie zwykle robią to w odniesieniu do wszystkich trzech pozycji jednocześnie. Regularne narażenie, przynajmniej raz w tygodniu, na treści o wątpliwej wiarygodności jest najwyższe w państwach bałtyckich, Chorwacji, Grecji i Rumunii, gdzie waha się od około 65 % do 72 %, a najniższe we Francji (50 %), Niemczech (52 %), Niderlandach (53 %) i Belgii (54 %). Ranking jest prawie identyczny dla treści, które respondenci uważali za fałszywe lub wprowadzające w błąd.

Postrzegana ekspozycja na obce ingerencje jest odrębna. Tutaj pojawia się wyraźny schemat geograficzny, ponieważ kraje zgłaszające najczęstsze narażenie to te na wschodniej flance UE, najbliżej Rosji. Co najmniej raz w tygodniu 55% respondentów w Estonii, 54% na Łotwie, 52% na Litwie, 50% w Rumunii i 49% w Polsce natrafia na treści, które ich zdaniem mogą być częścią próby wywarcia wpływu na opinię przez obce państwo lub organizację, w porównaniu ze średnią UE-27

Q13 W ciągu ostatnich siedmiu dni, jak często natknąłeś się na informacje online, które ...

Several times a week

■ Codziennie lub prawie codziennie ■ Kilka razy w tygodniu ■ Rzadziej ■ Nigdy ■ Nie wiem

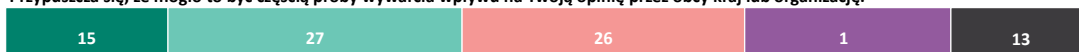
Nie była pewna, czy jest wiarygodna.

Uważana za fałszywą lub wprowadzającą w błąd

Przypuszcza się, że mogło to być częścią próby wywarcia wpływu na Twoją opinię przez obcy kraj lub organizację.

Wątpliwości co do informacji są ogólne, ale postrzegana obca ingerencja jest najwyższa na wschodniej flance.

wynoszącą 42%. Najniższa ekspozycja występuje w Holandii i Belgii (po 35 proc.), Francji (37 proc.) i Niemczech (38 proc.). Różnica jest jeszcze większa, jeśli chodzi o odwrotną odpowiedź: około jeden na

czterech respondentów w Niemczech i Holandii twierdzi, że nigdy nie spotkał się z takimi treściami, w porównaniu z mniej więcej jednym na ośmiu respondentów w krajach bałtyckich. Kilka krajów, w których ogólne wątpliwości co do informacji są wysokie, takich jak Chorwacja i Grecja, zgłasza jednak znacznie niższe postrzegane narażenie na ingerencję zagraniczną (45% i 44%), co sugeruje, że szeroki sceptycyzm wobec treści internetowych nie przekłada się automatycznie na poczucie celowej manipulacji zagranicznej.

Częsta ekspozycja jest napędzana przede wszystkim przez korzystanie z mediów społecznościowych, a zatem przez wiek

Sposób dystrybucji tej ekspozycji opiera się na dość prostej logice: im częściej dana osoba korzysta z mediów społecznościowych w celu informowania, tym bardziej prawdopodobne jest, że natknie się na treści, które uważa za niewiarygodne. Wykorzystanie mediów społecznościowych do informacji jest zdecydowanie najsilniejszym czynnikiem. Użytkownicy dobowi zgłaszają cotygodniowe narażenie na treści o wątpliwej wiarygodności znacznie częściej niż użytkownicy niebędący użytkownikami (63% w porównaniu z 34%), a luka jest jeszcze większa w przypadku postrzeganej ingerencji zagranicznej (48% w porównaniu z 17%, przy czym 41% osób niebędących użytkownikami twierdzi, że nigdy nie natknęło się na takie treści). Efekt wieku jest również obecny, chociaż prawdopodobnie będzie częściowo związany z korzystaniem z mediów społecznościowych, ponieważ młodzi ludzie są najcięższymi użytkownikami tych platform. Respondenci w wieku od 15 do 24 lat najczęściej zgłaszają częste narażenie – 71 % w przypadku treści o wątpliwej wiarygodności i 53 % w przypadku podejrzenia ingerencji zagranicznej, w porównaniu z odpowiednio 51 % i 32 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych. Jest to lustrzane odbicie wzorca postrzeganego z troską o zagrożenia, na jakie narażone są dzieci, gdzie wyróżniali się starsi respondenci. Pozostałe zmienne wskazują w tym samym kierunku. Respondenci, którzy nie prowadzą działalności zawodowej, w większości na emeryturze, należą do najmniej narażonych (51% i

32%), podczas gdy płeć, wykształcenie i obszar zamieszkania mają niewielkie znaczenie.

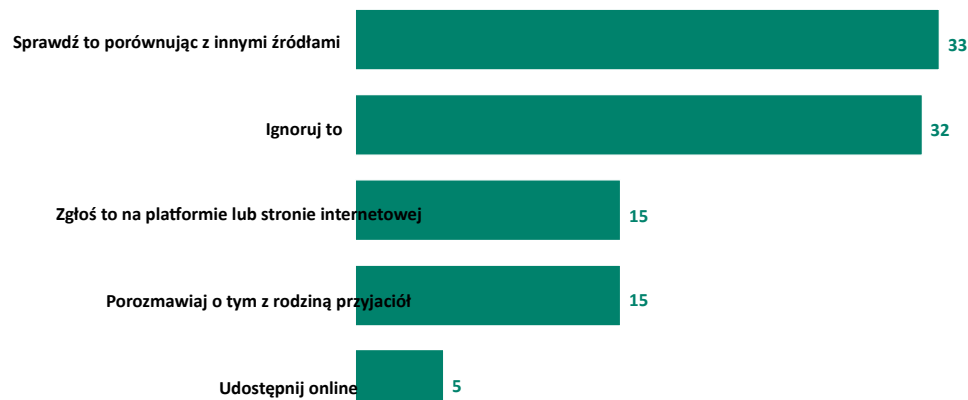
Europejczycy dzielą się na sprawdzanie podejrzanych treści i po prostu ich ignorowanie

Kiedy natrafiają na informacje, które ich zdaniem mogą być fałszywe lub mylące, Europejczycy dzielą się na dwie bardzo różne reakcje o niemal równej wadze. Jedna trzecia sprawdza informacje, porównując je z innymi źródłami (33%), podczas gdy prawie tyle samo po prostu je ignoruje (32%). Weryfikacja jest zatem najczęstszą odpowiedzią, ale tylko wąskim marginesem w stosunku do wycofania się. Inne reakcje występują rzadziej: 15% zgłasza treści na platformie lub stronie internetowej, a ten sam udział (15%) omawia je z przyjaciółmi lub rodziną. Bardzo niewielu respondentów twierdzi, że udostępnia je online (5 %), co sugeruje, że aktywne rozpowszechnianie treści uważanych za fałszywe pozostaje ograniczone.

Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

P14 Kiedy natkniesz się na informacje online, które Twoim zdaniem mogą być fałszywe lub mylące, co zwykle robisz (można uzyskać wiele odpowiedzi)

Równowaga między sprawdzaniem a ignorowaniem jest bardzo zróżnicowana w poszczególnych krajach.

Chociaż kontrole i ignorowanie są prawie powiązane na szczycie UE, równowaga między nimi znacznie się różni w poszczególnych państwach członkowskich. Udział, który sprawdza informacje z innymi źródłami, jest dość stabilny, ale udział, który po prostu je ignoruje, waha się od około jednej piątej do ponad czterech na dziesięć. Weryfikacja wyraźnie przeważa w Estonii (40% kontrola wobec 22% kontrola ignorowana), a także w Polsce, Austrii i Rumunii, podczas gdy ignorowanie dominuje w Danii (41% ignoruje wobec 24% kontrola), Chorwacji (44% ignoruje wobec 28% kontrola), Holandii (42% ignoruje wobec 27%) i Irlandii (40% ignoruje wobec 27% kontrola). Skłonność do zgłaszania treści na platformie również jest różna: od około 10 % w Finlandii i na Łotwie do ponad 20 % w Portugalii, na Cyprze i w Rumunii.

Europejczycy priorytetowo traktują bardziej zdecydowane środki oparte na zasadach niż środki łagodniejsze.

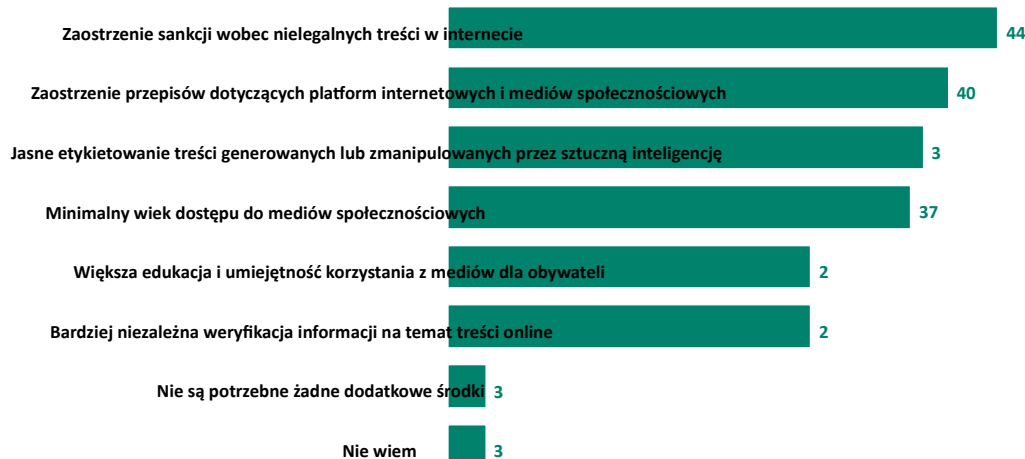
Zapytani o to, jakie środki należy traktować priorytetowo, aby ograniczyć negatywny wpływ fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji w internecie, i mając możliwość wyboru maksymalnie dwóch, Europejczycy priorytetowo traktują bardziej zdecydowane środki oparte na

zasadach. Cztery najczęściej wybierane spośród nich mają charakter regulacyjny i są ze sobą ściśle powiązane: surowsze sankcje za nielegalne treści w internecie (44 %), surowsze przepisy dotyczące platform internetowych i mediów społecznościowych (40 %), jasne etykietowanie treści generowanych lub zmanipulowanych przez sztuczną inteligencję (38 %) oraz minimalny próg wiekowy dostępu do mediów społecznościowych (37 %). Środki, które opierają się na wzmocnieniu pozycji obywateli, są niższe: 29 % respondentów wybiera więcej edukacji i umiejętności korzystania z mediów oraz bardziej niezależną weryfikację informacji. Prawie nikt nie uważa, że nie są potrzebne żadne dodatkowe środki (3 %), co wskazuje na niemal powszechne zapotrzebowanie na działania.

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Środki regulacyjne przeważają w prawie każdym

Q15 Który z poniższych środków, jeśli w ogóle, powinien być traktowany priorytetowo w celu zmniejszenia negatywnego wpływu fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji online? (można wybrać kilka odpowiedzi, maksymalnie 2)

państwie członkowskim

Preferowane są środki regulacyjne w całej Unii Europejskiej. Zaostrzenie sankcji wobec nielegalnych treści w internecie oraz zaostrzenie przepisów dotyczących platform internetowych i platform mediów społecznościowych należą do najczęściej wybieranych środków w prawie każdym państwie członkowskim. Poparcie dla surowszych sankcji jest najwyższe w Portugalii (52%), Francji (50%), a także w Hiszpanii i Rumunii (po 49%), a najniższe na Łotwie (31%). Środki, które opierają się na wzmacnianiu pozycji obywateli, a mianowicie większa edukacja i umiejętność korzystania z mediów oraz bardziej niezależna weryfikacja faktów, zajmują niższe miejsca w większości krajów. Wszędzie tylko niewielka mniejszość uważa, że nie są potrzebne żadne dodatkowe środki.

1.2 Zagrożenia, na jakie narażone są dzieci w internecie i ich ochrona

Szeroka i intensywna obawa o ryzyko

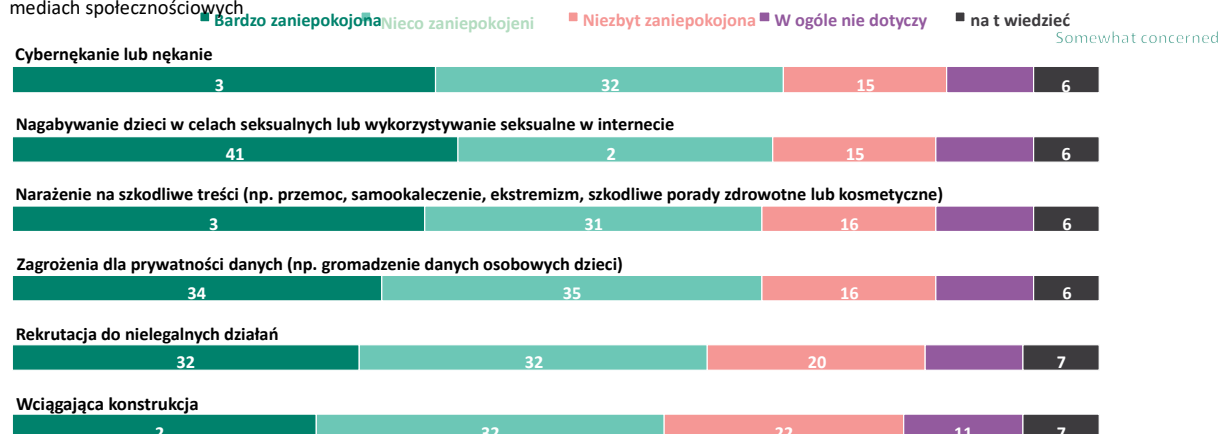
Wyniki pokazują, że bardzo duża część Europejczyków jest zaniepokojona różnymi zagrożeniami, na jakie mogą być narażone dzieci w mediach społecznościowych. W przypadku każdego z badanych rodzajów ryzyka blisko siedmiu na dziesięciu respondentów twierdzi, że jest zaniepokojonych, a mierzone poziomy są ogólnie dość zbliżone do siebie. Największe obawy budzą cybernękanie lub molestowanie (71%) oraz nagabywanie dzieci w celach seksualnych lub wykorzystywanie seksualne w internecie (70%), a następnie narażenie na szkodliwe treści, takie jak przemoc, samookaleczenia lub ekstremizm (69%) oraz zagrożenia dla prywatności danych (69%). Jest ona nieco niższa, choć nadal podzielana przez zdecydowaną większość, w przypadku rekrutacji do nielegalnych działań (64%) i uzależniającej konstrukcji platform (60%). Równie godna uwagi jest intensywność tej troski. Odsetek respondentów, którzy twierdzą, że są "bardzo zaniepokojeni", a nie tylko "trochę zaniepokojeni", jest znaczny. Prawie czterech na dziesięciu Europejczyków jest bardzo zaniepokojonych uwodzeniem lub wykorzystywaniem seksualnym w internecie (41 %), cybernękaniem lub molestowaniem (39 %) oraz narażeniem na szkodliwe treści (38 %). Odsetek ten

jest nieco niższy w przypadku zagrożeń dla prywatności danych (34 %), rekrutacji do nielegalnych działań (32 %) i uzależniającego projektowania (28 %), ale pozostaje wysoki w wartościach bezwzględnych. Warto podkreślić, że pytanie to zostało zadane wszystkim Europejczykom, a nie tylko rodzicom, co sprawia, że zakres troski jest jeszcze bardziej uderzający. Ponadto tylko 6–7 % respondentów odpowiada „nie wiem” w odniesieniu do danego ryzyka, co pokazuje, że Europejczycy są w stanie z łatwością zająć stanowisko w tych kwestiach.

Większość jest zaniepokojona w każdym państwie członkowskim UE

W każdym państwie członkowskim większość respondentów jest zaniepokojona każdym z badanych rodzajów ryzyka. Nawet w krajach, w których obawy są najniższe, takich jak Belgia, Niemcy, Francja, Węgry i Austria, około sześciu na dziesięciu respondentów jest zaniepokojonych każdym ryzykiem. Żaden narodowy krąg odbiorców nie wyróżnia się zatem jako zasadniczo niezainteresowany, a różnice obserwowane między krajami są przede wszystkim różnicami w stopniu. Obawy są większe w wielu południowych i wschodnich państwach członkowskich, w większości mniejszych. W przypadku narażenia na szkodliwe treści odsetek zainteresowanych respondentów waha się od 63 % w Niderlandach i 64 % w

P11 Jak bardzo martwisz się następującymi zagrożeniami, na jakie narażone są dzieci w mediach społecznościowych

Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

Niemczech i Belgii do 0 % w Irlandii i 1 % w Portugalii, osiągając blisko 0 % na Malcie i Cyprze. Porównywalny spread występuje w przypadku nagabywania dzieci w celach seksualnych lub wykorzystywania seksualnego w internecie – od 64 % w Niderlandach do ponad 90 % na Cyprze – oraz w przypadku cyberprzemocy lub nękania, które są najbardziej rozpowszechnionym problemem ze wszystkich, od 64 % w Niemczech do 95 % na Malcie. Niektóre kraje wyróżniają się szczególnymi zagrożeniami: Na przykład obawy związane z rekrutacją do nielegalnych działań sięgają 72 % w Rumunii i na Słowacji, czyli znacznie powyżej średniej UE-27 wynoszącej 64 %. W przypadku sześciu rodzajów ryzyka krajowe poziomy niepokoju zazwyczaj idą w parze: w przypadku gdy respondenci są bardziej zaniepokojeni jednym ryzykiem, zwykle są bardziej zaniepokojeni również innymi. Portugalia, Estonia, Irlandia i Litwa plasują się powyżej średniej dla UE-27 w odniesieniu do wszystkich sześciu rodzajów ryzyka, natomiast Francja, Niemcy, Belgia i Węgry plasują się poniżej średniej dla każdego z nich. Najwyraźniejszym wyjątkiem jest uzależniający design, który pokazuje największe zróżnicowanie między krajami, od 50% we Francji i 52% w Szwecji do 90% na Malcie. Francja i Szwecja są znacznie mniej zaniepokojone tym ryzykiem niż inne państwa, podczas gdy Słowenia znajduje się poniżej średniej dla UE-27 pod względem większości zagrożeń, ale powyżej niej pod względem uzależniającego projektowania. Obawy dotyczące bardziej ugruntowanych zagrożeń w internecie, takich jak nagabywanie dzieci dla celów seksualnych lub cybernękanie, wydają się zatem bardziej równomiernie współdzielone w całej Unii niż obawy dotyczące sposobu, w jaki platformy są projektowane w celu przyciągnięcia uwagi dzieci.

Wiek, znacznie więcej niż płeć, budzi obawy, a osoby w wieku powyżej 55 lat są najbardziej zaniepokojone

Obawy związane z zagrożeniami, na jakie narażone są dzieci w internecie, są nieco większe wśród kobiet niż wśród mężczyzn, chociaż różnica pozostaje niewielka. W ośmiu z dziesięciu rodzajów zagrożeń są bardziej zaniepokojeni nagabywaniem dzieci w celach seksualnych lub wykorzystywaniem seksualnym w

internecie (72 % w porównaniu z 6 %) oraz narażeniem na szkodliwe treści (70 % w porównaniu z 6 %), przy porównywalnych różnicach w stosunku do innych zagrożeń. Największa różnica dotyczy wieku. Respondenci w wieku 55 lat i starsi są znacznie bardziej zaniepokojeni niż młodsi, co dotyczy każdego badanego ryzyka. Na przykład 75 % osób w wieku 55 lat i starszych jest zaniepokojonych narażeniem na szkodliwe treści, 76 % – nagabywaniem dzieci dla celów seksualnych w internecie i cyberprzemocą, a 75 % – ryzykiem związanym z prywatnością danych, w porównaniu z odpowiednio 62 %, 64 %, 65 % i 62 % wśród osób w wieku od 25 do 39 lat. Pozostałe grupy wiekowe są dość blisko siebie. Należy zauważyć, że osoby w wieku od 25 do 39 lat są w rzeczywistości najmniej zaniepokojoną grupą, mimo że ten przedział wiekowy prawdopodobnie obejmuje wysoki odsetek rodziców małych dzieci. Ze względu na zawód respondenci, którzy nie prowadzą działalności zawodowej, są najbardziej zaniepokojeni, a w przypadku większości rodzajów ryzyka wskaźnik ten wynosi około 75 %. Wynik ten jest prawdopodobnie częściowo mylony z wiekiem, ponieważ grupa ta składa się w dużej mierze ze starszych, emerytowanych osób. Skład gospodarstwa domowego wskazuje w tym samym kierunku. Respondenci, którzy nie mają dzieci w wieku poniżej 15 lat, są bardziej zaniepokojeni (72% do 74% w przypadku większości zagrożeń) niż osoby mieszkające z trojgiem lub większą liczbą dzieci (około 60%). Również w tym przypadku różnica jest przynajmniej częściowo związana z efektem wieku, ponieważ starsi respondenci rzadziej mają małe dzieci mieszkające w domu.

Wyraźna większość chce wiążących przepisów na szczeblu UE w celu ochrony dzieci w internecie

Na pytanie, jakie działania powinna podjąć UE, aby wzmocnić ochronę dzieci w internecie, Europejczycy wyraźnie opowiadają się za wiążącymi przepisami na szczeblu UE. Dwa warianty obejmujące przepisy obowiązujące w całej UE wybiera łącznie 63 % respondentów: 36 proc. chciałoby, aby UE przyjęła przepisy uniemożliwiające dostawcom mediów społecznościowych oferowanie swoich usług

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

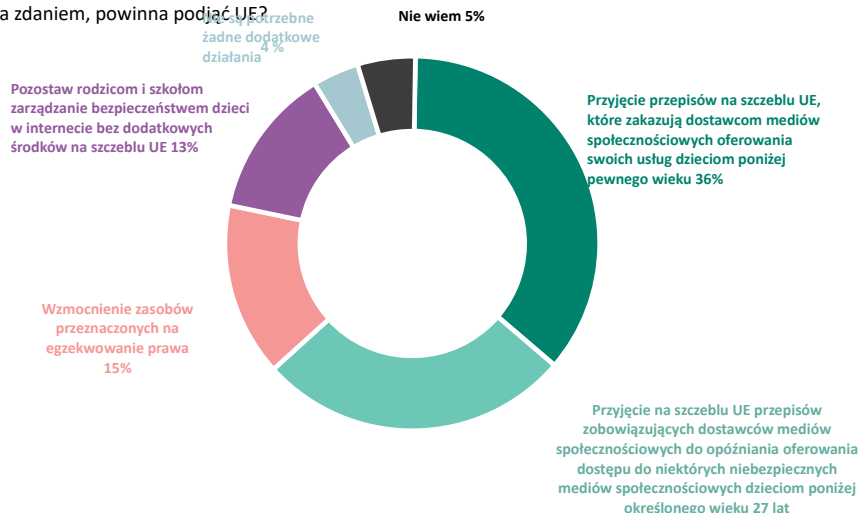
dzieciom poniżej pewnego wieku, a kolejne 27 proc. wymagałoby od dostawców opóźniania dostępu dzieci do niektórych niebezpiecznych platform poniżej pewnego wieku. Znacznie mniej respondentów zwraca się ku innym metodom: 15 % przyznałoby pierwszeństwo zwiększeniu środków przeznaczonych na egzekwowanie prawa, a tylko 13 % pozostawiłoby tę kwestię rodzicom i szkołom bez dodatkowych środków na szczeblu UE.

Zaledwie 4% respondentów uważa, że nie ma potrzeby podejmowania dodatkowych działań, a 5% nie wyraziło opinii.

Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

Pyt. 12 Akt o usługach cyfrowych wymaga, aby platformy internetowe lepiej chroniły dzieci przed szkodami, które mogą wynikać na przykład z cyberprzemocy, nagabywania dzieci dla celów seksualnych, narażenia na brutalne/ekstremistyczne materiały, uzależniającej konstrukcji lub tzw. króliczych dziur. W celu dalszego wzmocnienia ochrony dzieci w internecie, które z poniższych działań, Państwa zdaniem, powinna podjąć UE?

Poparcie dla przepisów UE jest wspólne wszędzie, z wyraźniejszymi różnicami w zakresie całkowitego zakazu

Preferencja dla przepisów na szczeblu UE jest podzielana przez większość w każdym państwie członkowskim. W sumie obie opcje obejmujące przepisy obowiązujące w całej UE są popierane przez co najmniej większość na całym świecie, od 54 % w Austrii do około 70 % lub więcej w kilku krajach południowych i wschodnich, takich jak Grecja (74 %), a także Portugalia i Rumunia (po 72 %). Wsparcie dla działań UE na rzecz ochrony dzieci w internecie jest zatem zasadniczo zgodne w całej Unii Europejskiej. Różnice są jednak bardziej widoczne w przypadku opcji całkowitego zakazu, tj. przepisów UE uniemożliwiających dostawcom mediów społecznościowych oferowanie swoich usług dzieciom poniżej pewnego wieku. Wariant ten waha się od 27 % w Austrii i 28 % w Niemczech do 44 % w Irlandii, Portugalii, Rumunii, na Słowacji i w Bułgarii oraz do 49 % w Grecji. Kontrast ten odzwierciedla różnicę w preferowanym instrumencie, a nie w ogólnym poziomie wsparcia. W niektórych krajach opinia skłania się ku całkowitemu zakazowi, jak w Grecji (49%, wobec 25% za opóźniony dostęp), Irlandii (44% wobec 19%) i Bułgarii (44% wobec 23%). W innych opowiada się za bardziej stopniowym podejściem opartym na opóźnianiu dostępu, jak w Estonii (41 % w przypadku

opóźnienia w porównaniu z 30 % w przypadku zakazu) i Słowenii (39 % w porównaniu z 30 %).

Poparcie dla całkowitego zakazu rośnie z wiekiem i wśród osób najbardziej oddalonych od mediów społecznościowych

Poparcie dla przepisów na szczeblu UE jest stabilne we wszystkich grupach społecznych i wynosi od około 56 % do 69 % w prawie wszystkich z nich, co potwierdza na poziomie indywidualnym konsensus osiągnięty już między państwami. Podobnie jak w przypadku krajów, pojawiają się różnice w wyborze instrumentu, a przede wszystkim w poparciu dla całkowitego zakazu. Wsparcie to stale rośnie wraz z wiekiem, z 29 % wśród respondentów w wieku od 15 do 24 lat do 43 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych. Starsi respondenci są również mniej skłonni do pozostawiania sprawy rodzicom i szkołom (11%, w porównaniu z 18% najmłodszych). Najostrzejszy kontrast dotyczy jednak korzystania z mediów społecznościowych: osoby nie będące użytkownikami najbardziej popierają całkowity zakaz (46%) i najmniej skłonne są pozostawić go rodzicom i szkołom (6 %), podczas gdy im częściej dana osoba korzysta z mediów społecznościowych w celach informacyjnych, tym bardziej skłaniają się ku opóźnionemu dostępowi, a nie zakazowi. Obecność dzieci wzmacnia wzorec wieku. Respondenci, którzy nie mają dzieci w wieku poniżej 15 lat, bardziej popierają całkowity zakaz (39%) niż osoby

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

mieszkające z trójką lub większą liczbą dzieci (29%), które skłaniają się nieco bardziej ku opóźnionemu dostępowi. Płeć, wykształcenie i miejsce zamieszkania nie mają natomiast większego znaczenia.

2. Postrzeganie demokracji i praworządności

2.1 Identyfikacja filarów demokracji

Jeśli chodzi o określenie filarów demokracji w UE, wolność słowa jest na pierwszym miejscu

Blisko jedna trzecia Europejczyków uznaje wolność słowa (34 %) za najważniejszy element społeczeństwa demokratycznego, a kolejne miejsca zajmują wolne i uczciwe wybory (32 %) oraz poszanowanie praworządności i ochrona praw podstawowych (31 %).

Podczas gdy podstawowe wolności demokratyczne są zdecydowanie najważniejszą troską obywateli, walka z korupcją i niezależność instytucji również zajmują ważne miejsce: zwalczanie korupcji (28%), niezależność wymiaru sprawiedliwości (26%), przejrzystość i rozliczalność przywódców politycznych (26%).

Elementy te znacznie wyprzedzają kwestie związane z pluralizmem demokratycznym i przestrzenią społeczeństwa obywatelskiego: udział obywateli w debacie publicznej i podejmowaniu decyzji (22%), a także wolność i niezależność mediów (21%).

Znacznie rzadziej wymienia się prawa mniejszości (14%) i opozycji politycznej (11%).

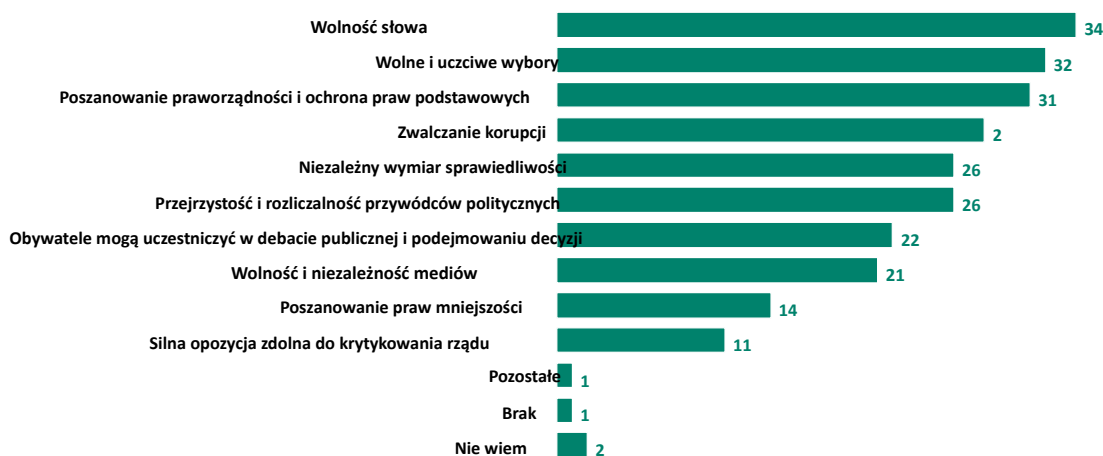
Poglądy na to, co jest najważniejsze w demokracji, różnią się w poszczególnych państwach członkowskich UE

Chociaż wolność słowa jest najczęściej wymienianym elementem na szczycie UE, jej znaczenie różni się w poszczególnych państwach Unii Europejskiej: ma tendencję do przeważania na północnym zachodzie, na przykład w Niderlandach (45 %), Danii (44 %) i Szwecji (41 %). Wolne i uczciwe wybory są najczęściej wymieniane przez Łotwę (43%), Rumunię (42%) i Litwę (41%).

Z drugiej strony korupcja ma większe znaczenie na południu i wschodzie: w Bułgarii 50 % respondentów uważa, że walka z korupcją jest najważniejszym elementem demokracji, która znacznie przekracza średnią UE (28 %). Podobnie wysoki odsetek odnotowano w Portugalii (46 %), Chorwacji (44 %) i Grecji (42 %).

Poszanowanie praw mniejszości i silny sprzeciw wobec krytyki rządu są dość niskie w każdym państwie członkowskim, nie przekraczając odpowiednio 22% (Luksemburg, prawa mniejszości) i 21% (Malta, opozycja).

Pytanie 3 Które z poniższych elementów są Państwa zdaniem najważniejszymi elementami społeczeństwa demokratycznego?

Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

Pytanie 3 Które z poniższych elementów są Państwa zdaniem najważniejsze w społeczeństwie demokratycznym?

Podstawa: UE-27 (%)

	UE-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Wolność słowa/wypowiedzi	34	38	22	33	44	38	33	32	32	24	36	31	36	29	27	26	32	29	29	45	37	34	25	30	28	30	36	41
Wolne i uczciwe wybory	32	33	35	37	36	38	38	37	20	26	26	31	23	21	43	41	28	36	32	43	35	39	28	42	30	32	41	41
Poszanowanie praworządności i ochrona praw podstawowych	31	26	28	32	32	31	32	28	35	35	29	32	36	33	29	19	35	33	37	23	31	25	36	34	39	36	33	29
Zwalczanie korupcji	28	20	50	27	20	17	23	21	42	41	26	44	30	41	31	38	20	31	18	15	24	22	46	40	36	35	20	22
Niezależny wymiar sprawiedliwości	26	27	38	25	27	25	24	26	37	31	21	39	22	24	20	20	23	34	26	28	30	34	23	26	28	27	31	21
Przejrzystość i rozliczalność przywódców politycznych	26	25	25	25	22	19	28	31	32	35	29	28	29	38	22	35	31	28	32	21	20	22	37	24	26	22	21	20
Wolność i niezależność mediów	21	17	18	24	21	21	26	19	18	19	18	20	22	19	21	26	25	20	25	24	21	31	16	15	27	21	22	26
Obywatele mogą uczestniczyć w debacie publicznej i podejmowaniu decyzji	22	21	29	19	22	23	29	24	24	20	25	26	22	23	21	25	30	16	24	21	20	20	20	18	27	20	23	24
Poszanowanie praw mniejszości	14	14	5	6	12	14	13	16	10	11	17	8	19	17	10	6	22	11	19	11	11	12	15	9	9	10	12	11
Silna opozycja zdolna do krytykowania rządu	11	14	9	8	11	15	15	16	13	10	11	11	8	17	14	12	19	8	21	14	9	11	8	10	8	9	11	10

Dane społeczno-demograficzne ujawniają wyraźny podział pokoleniowy w sposobie, w jaki obywatele europejscy postrzegają demokrację

Respondenci w wieku 55 lat i starsi wykazują silniejsze poparcie dla instytucjonalnych filarów praworządności: częściej powołują się na wolne i uczciwe wybory (38 % w porównaniu z 26 % wśród osób w wieku 15–24 lat), poszanowanie i prawa podstawowe (38 % w porównaniu z 24 %), niezależny system wymiaru sprawiedliwości (33 % w porównaniu z 18 %) oraz zwalczanie korupcji (30 % w porównaniu z 21 %).

Natomiast młodsze pokolenia opowiadają się za bardziej partycypacyjną i inkluzywną koncepcją demokracji, przywiązując większą wagę do poszanowania praw mniejszości (20 % wśród osób w wieku 15–24 lat, w porównaniu z zaledwie 11 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych) oraz do

zdolności obywateli do udziału w debacie publicznej (24 % w porównaniu z 21 %).

To samo przywiązanie do integralności instytucjonalnej występuje również wśród obywateli, którzy są bardziej krytyczni wobec obecnego funkcjonowania UE: osoby niezadowolone z poszanowania praworządności w UE są bardziej skłonne do walki z korupcją (31 % w porównaniu z 25 % wśród osób zadowolonych).

2.2 Mieszane zadowolenie z praworządności na szczeblu krajowym i unijnym

Europejczycy są podzieleni co do poszanowania praworządności, zwłaszcza na szczeblu UE

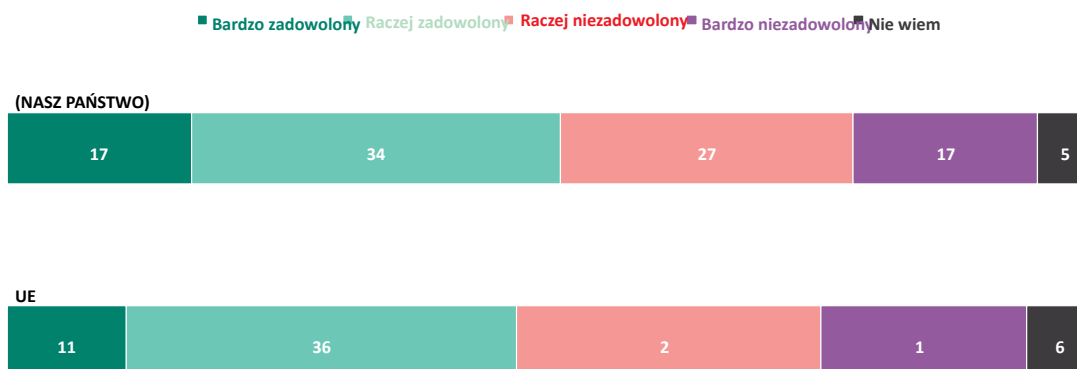
Niewielka większość Europejczyków jest zadowolona z poszanowania praworządności we własnym kraju (51%, w tym 17% jest bardzo zadowolonych, a 34% raczej zadowolonych), podczas gdy 44% jest niezadowolonych (27% raczej niezadowolonych, a 17% bardzo niezadowolonych).

Opinie są bardziej równomiernie podzielone, jeśli chodzi o szczebel UE: 47 % Europejczyków jest zadowolonych z poszanowania praworządności w UE (11 % bardzo zadowolonych, 36 % raczej zadowolonych), podczas gdy 47 % jest niezadowolonych (28 % raczej niezadowolonych, 19 % bardzo niezadowolonych), co sugeruje, że obywatele są nieco bardziej krytyczni wobec praworządności na szczeblu UE niż w ich własnym kraju.

Wszyscy zgłaszają wysoki poziom zaufania do krajowych rządów prawa. Dania (71% zadowolonych: 43 % bardzo zadowolonych, 28 % raczej zadowolonych) i Estonia (70 %: 32% bardzo zadowolonych, 38% raczej zadowolonych) również wykazuje szczególnie pozytywne postrzeganie. Te pięć krajów wyróżnia się szczególnie wysokim odsetkiem „bardzo zadowolonych” obywateli (odpowiednio 54 %, 46 %, 37 %, 43 % i 32 %), który nie został osiągnięty nigdzie indziej w UE, gdzie odsetek ten nie przekracza 21 % (Austria, Litwa).

Na drugim końcu spektrum znajduje się Bułgaria (29% zadowolonych ogółem: 12% bardzo zadowolonych, 17% raczej zadowolonych, a 66% niezadowolonych), Chorwacja (32% zadowolonych: 8% bardzo zadowolonych, 24% raczej zadowolonych, w porównaniu z 63% niezadowolonych) i Grecja (35% zadowolonych: 13% bardzo zadowolonych, 22% raczej zadowolonych, w porównaniu z 62% niezadowolonych) zgłasza najniższy poziom zaufania do praworządności w ich własnym kraju.

Pytanie 4 Ogólnie rzecz biorąc, jak bardzo są Państwo zadowoleni lub niezadowoleni z poszanowania praworządności w

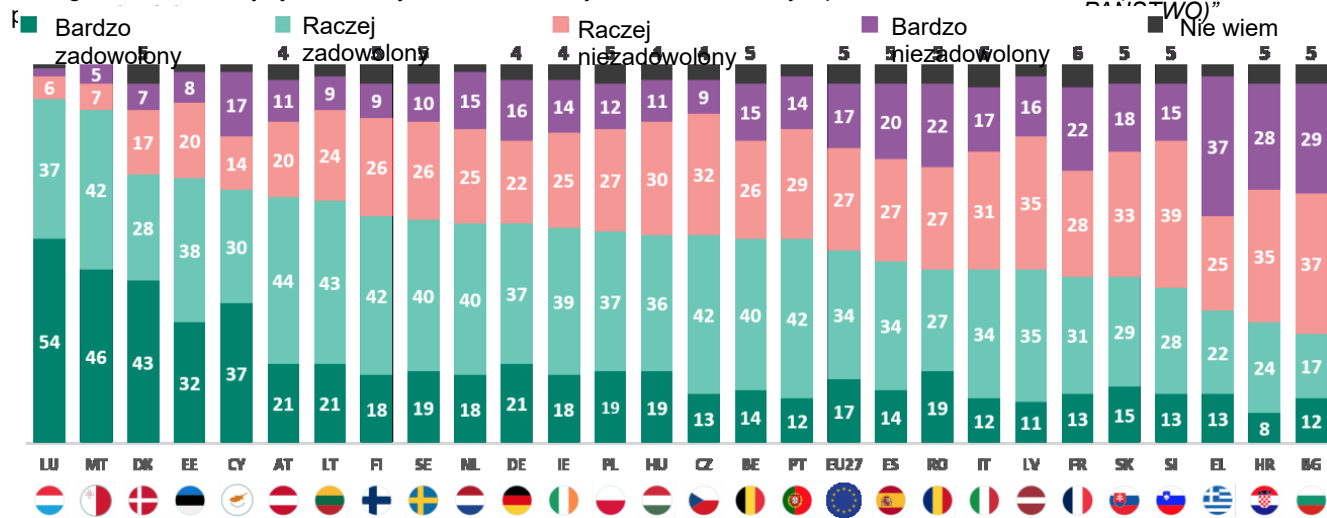
Poszanowanie praworządności głęboko dzieli państwa członkowskie

Obywatele europejscy są silnie podzieleni, jeśli chodzi o postrzeganie praworządności w ich własnym kraju. Mniejsze państwa członkowskie wyróżniają się szczególnie pozytywnymi opiniami: Luksemburg (91 % zadowolonych ogółem: 54% bardzo zadowolonych, 37% raczej zadowolonych), Malta (88%: 46 % bardzo zadowolonych, 42 % raczej zadowolonych) i Cypr (67 %: 37 % jest bardzo zadowolonych, a 30 % raczej zadowolonych).

Badanie Eurobarometr Flash Wyzwania i priorytety UE

Ogólnie rzecz biorąc, całkowite zadowolenie waha się od 1 % w Luksemburgu do 2 % w Bułgarii, co pokazuje, jak różne są doświadczenia w zakresie praworządności w poszczególnych państwach członkowskich.

Q4 Ogólnie rzecz biorąc, jak bardzo jesteś zadowolony lub niezadowolony z poszanowania

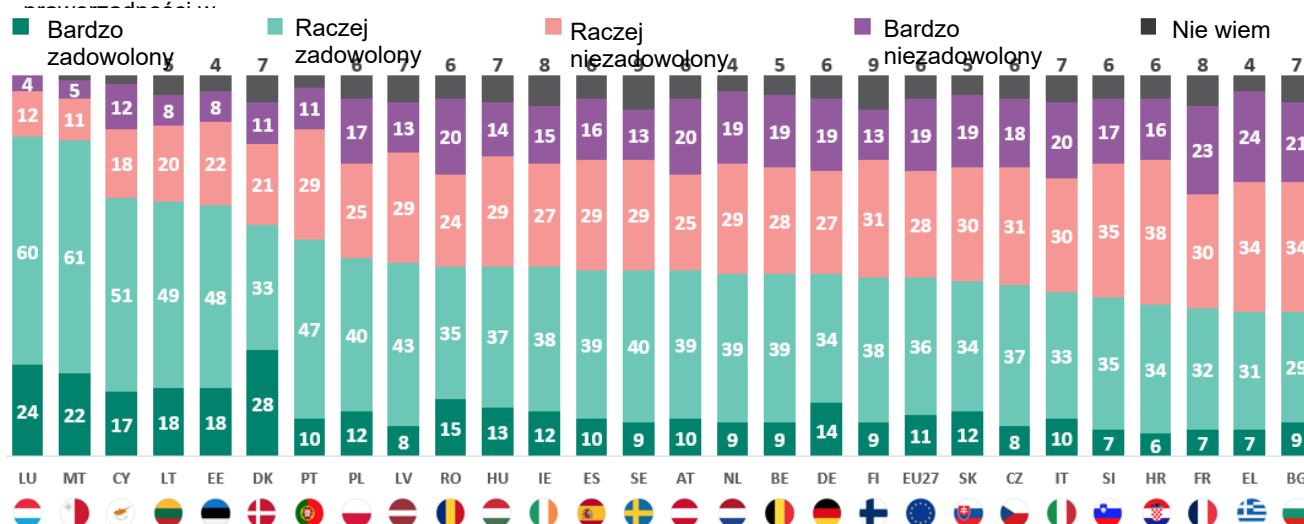
Zadowolenie z praworządności na szczeblu krajowym i unijnym jest zbieżne

Satysfakcja z poszanowania praworządności na szczeblu UE zasadniczo odzwierciedla obraz sytuacji w poszczególnych krajach, choć ma znaczący wpływ na konwergencję. Luksemburg (84%) i Malta (83%) pozostają zdecydowanie najbardziej zadowolone, a następnie Cypr (68%), Litwa (67%) i Estonia (66%), podczas gdy Chorwacja (40%), Francja (39%), Grecja i Bułgaria (38% każdy) zgłaszają najniższy poziom zadowolenia, przy czym Grecja (24%) i Bułgaria (21%) również odnotowują najwyższy odsetek obywateli, którzy są „bardzo niezadowoleni”.

Porównanie tych wyników z satysfakcją na szczeblu krajowym wskazuje na zbieżność: państwa, które są

Q4 Ogólnie rzecz biorąc, jak bardzo jesteś zadowolony lub niezadowolony z poszanowania

2. UE

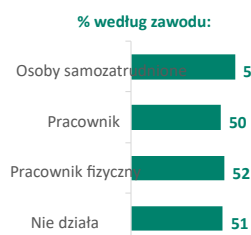
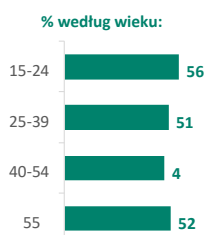
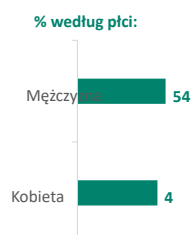

najbardziej zadowolone z praworządności we własnym kraju, są nieco mniej zadowolone z niej na szczeblu UE (Luksemburg: 91 % na szczeblu krajowym w porównaniu z 84 % w UE; Malta: 88% w porównaniu z 83%; Dania: 71% w porównaniu z 61%), podczas gdy kraje, które są najbardziej krytyczne wobec własnych krajowych rządów prawa, wydają się stosunkowo bardziej zadowolone z UE (Bułgaria: 29 % na szczeblu krajowym w porównaniu z 38 % w przypadku UE; Chorwacja: 32 % w porównaniu z 40 %; Grecja: 35% w porównaniu z 38%), co sugeruje, że UE jest postrzegana w tych krajach jako nieco bardziej uspokajające odniesienie.

Kontrast ze wzorem obserwowanym w odniesieniu do postrzeganego znaczenia praworządności w ich kraju

Zadowolenie z poszanowania praworządności zależy również od profilu społeczno-demograficznego. Mężczyźni (54%) zgłaszają nieco większą satysfakcję niż kobiety (w porównaniu z 49%). Wiek pokazuje nieliniowy wzór w kształcie litery U: zadowolenie jest najwyższe wśród osób w wieku 15–24 lat (56%), stale spada do najniższego poziomu wśród osób w wieku 40–54 lat (49%), a następnie ponownie wzrasta wśród osób w wieku 55 lat i starszych (52%). Kontrastuje to ze schematem obserwowanym w odniesieniu do postrzeganego znaczenia praworządności (pytanie 3), w którym starsi respondenci najprawdopodobniej postrzegali ją jako podstawową zasadę demokratyczną. Respondenci pracujący na własny rachunek wyróżniają się jako najbardziej zadowolona grupa zawodowa (58%), wyprzedzając pracowników (50%), pracowników fizycznych (52%) i tych, którzy nie pracują (51%).

Pytanie 4 Ogólnie rzecz biorąc, jak bardzo są Państwo zadowoleni lub niezadowoleni z poszanowania praworządności w Państwa Państwie? Całkowicie zadowoleny

2.3 Sceptycyzm wobec działań obywateli mających na celu wpływanie na proces decyzyjny UE

Europejczycy uznają inicjatywy obywatelskie i działania zbiorowe za najskuteczniejsze sposoby wywierania wpływu na UE, wykraczające poza głosowanie

Uczestnictwo w bardziej bezpośrednich formach uczestnictwa, takich jak europejska inicjatywa obywatelska, jest postrzegane jako najbardziej skuteczne działanie (ogółem 46% skutecznych działań: 12 % bardzo skutecznych, 34 % dość skutecznych), a następnie udział w ruchach politycznych, partiach lub związkach zawodowych (łącznie 42 % skutecznych: 11% bardzo skuteczne, 31% dość skuteczne). Mimo to blisko połowa Europejczyków uważa te dwa działania za nieskuteczne (odpowiednio 42 % i 47 %).

Bojkotowanie lub kupowanie niektórych produktów ze względów politycznych, etycznych lub środowiskowych oraz udział w demonstracji lub innej formie ruchu oddolnego są postrzegane jako skuteczne przez podobny odsetek respondentów (łącznie 37 % skutecznych w obu przypadkach), podczas gdy przynależność do stowarzyszenia lub organizacji pozarządowej jest uważana za najmniej skuteczne działanie (łącznie 35 % skutecznych działań: 9% bardzo skuteczne, 26% dość skuteczne), a ten najczęściej postrzegany jako nieskuteczny w ogóle (53% łącznie nieskuteczne, w tym 19% "w ogóle nieskuteczne").

Ogólnie rzecz biorąc, bardziej zbiorowe formy zaangażowania, inicjatywy obywatelskie, ruchy polityczne, partie i związki są postrzegane jako bardziej skuteczne niż działania indywidualne lub konsumenckie, takie jak bojkot lub zaangażowanie stowarzyszeniowe.

Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

Pyt. 5 W odniesieniu do każdego z poniższych działań proszę mi powiedzieć, czy uważają Państwo, że jest ono skuteczne w wywieraniu wpływu na proces podejmowania decyzji politycznych na szczeblu UE po wyborach, czy też nie.

■ **Bardzo skuteczne** ■ **Dość skuteczne** ■ **Niezbędnie skuteczne** ■ **W ogóle nieskuteczne** ■ **Nie wiem**

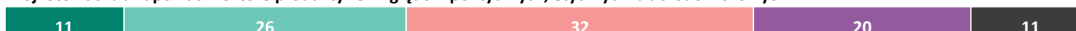
Weź udział w bardziej bezpośrednich formach uczestnictwa obywatelskiego, takich jak europejska inicjatywa obywatelska

Uczestniczyć w ruchach politycznych, partiach lub związkach

Bojkotować lub kupować niektóre produkty ze względów politycznych, etycznych lub środowiskowych

Weź udział w demonstracji lub innej formie ruchu oddolnego

Być członkiem stowarzyszenia lub organizacji pozarządowej

Zaufanie do działań obywatelskich różni się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich

Patrząc na wyniki na poziomie krajowym, Malta, Luksemburg i Cypr konsekwentnie wyróżniają się jako państwa członkowskie najbardziej przekonane o skuteczności działań obywatelskich we wszystkich pięciu testowanych formach zaangażowania, często z dużym marginesem w stosunku do średniej dla UE-27. Na przykład 84 % respondentów z Malty i 81 % respondentów z Luksemburga uważa, że członkostwo w stowarzyszeniu lub organizacji pozarządowej jest skuteczne, w porównaniu z zaledwie 35 % na szczeblu UE. Odzwierciedla to wzór obserwowanego zadowolenia z praworządności, w którym te same trzy kraje również zajmowały najwyższe miejsca, co wskazuje na szerszy klimat zaufania instytucjonalnego i obywatelskiego w tych państwach członkowskich. Na drugim końcu spektrum znajduje się Francja, która plasuje się na najniższym lub bliskim poziomie pod względem większości przetestowanych form zaangażowania, w tym ruchów politycznych, partii lub związków zawodowych (32 %, najniższy udział w UE) oraz udziału w demonstracjach lub ruchach oddolnych (29 %, drugi najniższy).

Młodzi ludzie chętniej myślą, że udział w bardziej bezpośrednich formach uczestnictwa obywatelskiego, takich jak europejska inicjatywa obywatelska, skutecznie wpływa na UE w procesie podejmowania decyzji politycznych.

Wydaje się, że płeć nie wpływa na postrzeganie: mężczyźni i kobiety są równie skłonni rozważyć bezpośrednio formy uczestnictwa obywatelskiego, takie jak europejska inicjatywa obywatelska, które skutecznie wpływają na proces decyzyjny UE (po 46 %).

Wiek pokazuje mniej liniowy wzór: Osoby w wieku 15–24 lat są najbardziej skłonne uznać tę formę uczestnictwa za skuteczną (53%), w porównaniu z 45% wśród osób w wieku 25–39 lat, 43% wśród osób w wieku 40–54 lat i 46% wśród osób w wieku 55 lat i starszych, co oznacza, że wyróżnia się najmłodsza grupa wiekowa, podczas gdy pozostałe trzy grupy wiekowe są stosunkowo blisko siebie.

Zawód ujawnia większą lukę: respondenci prowadzący działalność na własny rachunek najczęściej postrzegają uczestnictwo obywateli jako skuteczne (52%), wyprzedzając pracowników i osoby niepracujące (po 46%), podczas gdy pracownicy fizyczni są najmniej przekonani (40%).

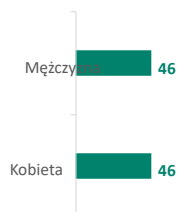
Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

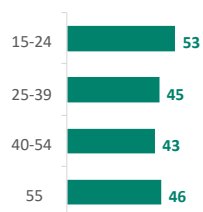
Pyt. 5 W odniesieniu do każdego z poniższych działań proszę mi powiedzieć, czy uważają Państwo, że jest ono skuteczne w wywieraniu wpływu na proces podejmowania decyzji politycznych na szczeblu UE po wyborach, czy też nie.

Weź udział w bardziej bezpośrednich formach uczestnictwa obywatelskiego, takich jak europejska inicjatywa obywatelska Total effective

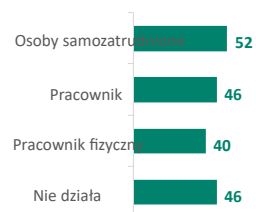
% według płci:

% według wieku:

% według zawodu:

3. Kryzys energetyczny

3.1 Energia odnawialna, główny środek prowadzący do odejścia od paliw kopalnych

Rozwój energii ze źródeł odnawialnych wyróżnia się jako wiodący środek prowadzący do odejścia od paliw kopalnych, wspomniany przez więcej niż jednego Europejczyka na dwóch.

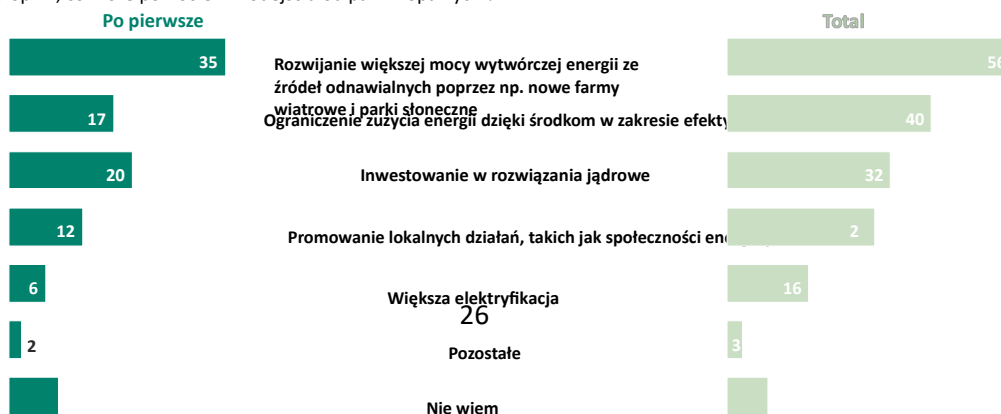
Na pierwszym miejscu, gdy Europejczycy myślą o tym, co może pomóc UE w odejściu od paliw kopalnych, jest rozwój większej mocy wytwórczej energii ze źródeł odnawialnych, na przykład poprzez nowe farmy wiatrowe i parki słoneczne (35 %). Jest to również najczęściej cytowany element (56%), potwierdzając, że odnawialne źródła energii są wyraźną dźwignią wiodącą w umysłach ludzi.

Kolejnymi najczęściej cytowanymi wariantami są ograniczenie zużycia energii dzięki środkom na rzecz efektywności energetycznej (łącznie 40 %) i inwestowanie w rozwiązania jądrowe (32 %), z których każdy postrzegany jest przez około jedną trzecią do dwóch na pięciu Europejczyków jako część odpowiedzi. Blisko trzech na dziesięciu respondentów wspomniało również o promowaniu działań lokalnych, takich jak społeczności energetyczne (29 %), co sugeruje prawdziwy apetyt na bardziej zdecentralizowane, oparte na społeczności podejścia wraz z rozwiązaniami na dużą skalę. Większa elektryfikacja jest natomiast wymieniana znacznie rzadziej (16 %), co sugeruje, że jest ona postrzegana jako mniej bezpośrednia lub mniej dobrze rozumiana dźwignia do odejścia od paliw kopalnych.

Odnawialne źródła energii dominują zwłaszcza w Europie Południowej i Wschodniej

Patrząc na wyniki na poziomie krajowym, czynniki napędzające transformację paliw kopalnych odzwierciedlają własny krajobraz energetyczny każdego kraju. Poparcie dla rozwiązań jądrowych jako pierwszej reakcji jest najwyższe w Polsce (30 %, w porównaniu z 20 % dla UE-27), Bułgarii i Szwecji (po 25 %) oraz na Słowacji (24 %), w krajach, które już działają lub aktywnie rozwijają zdolności w zakresie energii jądrowej, natomiast najniższe na Cyprze i Malcie (10 %), a także na Węgrzech i w Irlandii (11 %), z których żaden nie ma programu jądrowego. Wyjątkiem jest Francja: pomimo długotrwałego uzależnienia od energii jądrowej 20 % francuskich respondentów powołuje się na nią po pierwsze (to samo co średnia dla UE-27), a zamiast tego przewodzi UE w zakresie środków na rzecz efektywności energetycznej (22 %, obok Luksemburga na poziomie 23 %), a nie w zakresie odnawialnych źródeł energii, o czym wspominają mniej niż większość innych krajów (30 %). Natomiast moce wytwórcze energii ze źródeł odnawialnych dominują w Europie Południowej i Południowo-Wschodniej, przy czym Chorwacja, Malta, Cypr, Węgry i Hiszpania wymieniają je po pierwsze na poziomie 44–46 %, czyli znacznie powyżej średniej UE-27 wynoszącej 35 %, co prawdopodobnie odzwierciedla silniejszy postrzegany potencjał energii słonecznej. Lokalne działania na poziomie społeczności lokalnych zyskują również znaczne znaczenie między pierwszą a drugą wzmianką niemal wszędzie (z 12 % do 22 % na szczycie UE-27), w szczególności na Malcie (13 % do 29 %) i na Cyprze (14 % do 28 %), co wskazuje, że rozwiązania

Q9 W Państwa opinii, co może pomóc UE w odejściu od paliw kopalnych ?

te są postrzegane jako cenne uzupełnienie, a nie jako najwyższy priorytet. Ponadto odpowiedzi typu „nie wiem” są częstsze w krajach nordyckich i bałtyckich, Finlandii i Szwecji (12%), Bułgarii, Czechach i Danii (wszystkie 10%) w porównaniu z Maltą (1%), Luksemburgiem (2%) lub Hiszpanią i Irlandią (po 5%).

Płeć i edukacja kształtują podejście do energii jądrowej bardziej niż do odnawialnych źródeł energii

Wyraźna różnica w traktowaniu kobiet i mężczyzn pojawia się również w odniesieniu do energii jądrowej, na którą wskazuje łącznie 35 % mężczyzn w porównaniu z 29 % kobiet, podczas gdy poglądy na temat odnawialnych źródeł energii są zasadniczo podobne dla wszystkich płci.

Poziomy wykształcenia kształtują podejście do energii jądrowej bardziej niż do odnawialnych źródeł energii: poparcie dla rozwiązań jądrowych wzrasta z 24 % wśród osób o najniższym poziomie wykształcenia do 36 % wśród osób o najwyższym poziomie wykształcenia, co stanowi 12-punktową różnicę, podczas gdy odnawialne źródła energii różnią się jedynie nieznacznie (52–59 %); respondenci z niższym poziomem wykształcenia są również znacznie bardziej skłonni odpowiedzieć „nie wiem” (11%, w porównaniu z 5% wśród osób wysoko wykształconych).

3.2 Rosnące ceny energii: Zmniejszenie zużycia zamiast zmian strukturalnych

W obliczu rosnących cen energii Europejczycy głównie zmniejszają zużycie energii, a nie inwestują w rozwiązania strukturalne.

31% Europejczyków twierdzi, że zmniejszyło ogólne zużycie energii elektrycznej w odpowiedzi na wzrost cen energii po rozpoczęciu wojny w Iranie. Drugim najczęstszym działaniem jest ściślejsze monitorowanie ich zużycia energii (27 %), a następnie zmniejszenie zużycia energii do ogrzewania lub chłodzenia (26 %). Do najczęściej zgłaszanych działań należą również dostosowanie zużycia energii w celu skorzystania z niższych cen lub godzin pozaszczytowych (20 %) oraz zmiana nawyków transportowych (19 %), co pokazuje, że Europejczycy dostosowują swoje zachowanie w kilku obszarach wykraczających poza samo ogrzewanie i energię elektryczną.

Natomiast znacznie rzadziej wymienia się rozwiązania bardziej strukturalne i często bardziej kosztowne lub długoterminowe: inwestowanie w energooszczędne urządzenia (16 %), porównywanie lub zmiana dostawcy energii lub umowy (14 %), instalowanie rozwiązań w zakresie energii odnawialnej, takich jak panele słoneczne (14 %), oraz poprawa izolacji domów (13 %) – wszystko to pozostaje w tyle za wspomnianymi powyżej dostosowaniami behawioralnymi. Jeszcze rzadziej wymienia się cyfrowe narzędzia zarządzania

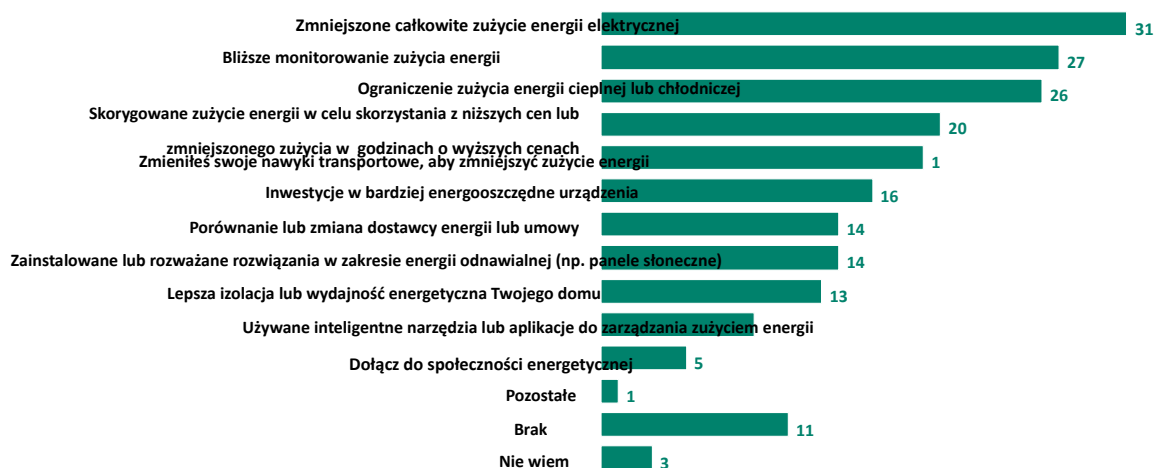
zużyciem energii (9 %) i przystępowania do społeczności energetycznej (5 %), co potwierdza, że codzienne zmiany zachowań pozostają zdecydowanie preferowaną odpowiedzią na rosnące ceny, wyprzedzając wszelkie rozwiązania oparte na inwestycjach.

W szczególności, podczas gdy 11% Europejczyków twierdzi, że w ogóle nie zmieniło swoich nawyków związanych ze zużyciem energii, tylko 3% twierdzi, że nie wie, co sugeruje, że większość Europejczyków ma dość jasne poczucie, czy i w jaki sposób dostosowała swoje zachowanie.

Grecja i Francja najbardziej ograniczają konsumpcję, podczas gdy Malta i Luksemburg inwestują najwięcej w rozwiązania strukturalne

Patrząc na wyniki na poziomie krajowym, Grecja i Francja wyróżniają się intensywnością reakcji behawioralnej, plasując się w czołówce państw pod względem kilku środków jednocześnie: Grecja przoduje w ograniczaniu zużycia energii elektrycznej (43 % w porównaniu z 31 % w UE-27), ograniczaniu zużycia energii cieplnej lub chłodniczej (36 % w porównaniu z 26 % w UE-27) oraz zmianie dostawcy energii (20 % w porównaniu z 14 % w UE-27), podczas gdy Francja również plasuje się w pierwszej trójce pod względem zmniejszenia zużycia energii elektrycznej (36 % w porównaniu z 31 % w UE-27), ograniczenia zużycia energii cieplnej lub chłodniczej (34 w porównaniu z 26 % w UE-27) oraz zmiany nawyków transportowych (27 % w porównaniu z 19

Q10 Które z poniższych działań podjęli Państwo w odpowiedzi na wzrost cen energii po rozpoczęciu wojny w Iranie (koniec lutego 2026 r.) w celu bardziej aktywnego zmniejszenia zużycia energii?

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

% w UE-27), co sugeruje, że te dwa kraje podjęły najszerze ogólne wysiłki na rzecz ograniczenia zużycia energii.

Malta znajduje się na pierwszym miejscu pod względem liczby inteligentnych narzędzi lub aplikacji (27%), izolacji domów (25%), energooszczędnych urządzeń (24%) i przystąpienia do społeczności energetycznej (14%), przy czym Luksemburg konsekwentnie plasuje się na drugim lub trzecim miejscu na tych samych pozycjach (28% w przypadku instalacji rozwiązań odnawialnych, 22% w przypadku inteligentnych narzędzi, 13% w przypadku społeczności energetycznych), co prawdopodobnie wiąże się z tym, że są to mniejsze, bogatsze kraje, w których inwestycje o wyższych kosztach są bardziej dostępne.

Z drugiej strony Finlandia odnotowuje zdecydowanie najwyższy odsetek respondentów, którzy w ogóle nie podjęli żadnych działań (25 %, w porównaniu z 11 % w przypadku UE-27), w połączeniu z jednymi z najniższych wyników w odniesieniu do prawie wszystkich dźwigni behawioralnych (13 % w przypadku zmniejszenia zużycia energii do ogrzewania lub chłodzenia, 9 % w przypadku energooszczędnych urządzeń, 2 % w przypadku społeczności energetycznych), co może odzwierciedlać już regulowane lub stosunkowo niskie ceny energii lub już energooszczędne zasoby mieszkaniowe. Łotwa, Litwa i Słowacja wykazują zasadniczo podobny profil, przy czym wysoki odsetek odpowiedzi „brak” (18–20 %). Słowenia i Chorwacja wyróżniają się w szczególności dostosowaniem zużycia energii do korzystania z godzin pozaszczytowych, na co wskazuje odpowiednio 38 % i 31 % respondentów, czyli znacznie powyżej średniej UE-27 wynoszącej 20 %, co wskazuje na potencjalnie bardziej rozwinięte lub atrakcyjne systemy ustalania opłat za czas użytkowania w tych dwóch krajach.

Ponadto Rumunia i Bułgaria łączą silne zaangażowanie w monitorowanie zużycia (36 % i 24 %) i inwestowanie w wydajne urządzenia lub izolację (20–23 %) ze szczególnie niską skłonnością do zmiany dostawcy energii (5 % w obu krajach), co

może odzwierciedlać mniej konkurencyjny lub mniej dostępny rynek energii.

Wiek jest motorem zaangażowania w ograniczanie zużycia energii

Podziały społeczno-demograficzne ujawniają wyraźny wzorzec pokoleniowy w sposobie, w jaki Europejczycy zareagowali na rosnące ceny energii: starsi respondenci (w wieku powyżej 55 lat) są znacznie bardziej skłonni do zmniejszenia zużycia energii elektrycznej (38 % w porównaniu z 23–24 % wśród osób poniżej 40 roku życia) i do ściślejszego monitorowania zużycia energii (32 % w porównaniu z 22 %), podczas gdy młodszy respondenci wyróżniają się większym wykorzystaniem inteligentnych narzędzi lub aplikacji (13 % wśród osób w wieku 15–24 lat w porównaniu z 7 % wśród osób w wieku powyżej 55 lat) oraz przystąpieniem do społeczności energetycznej (7 % w porównaniu z 2 %).

4. Postrzeganie polityki handlowej i suwerenności gospodarczej

4.1 Współpraca w negocjacjach handlowych

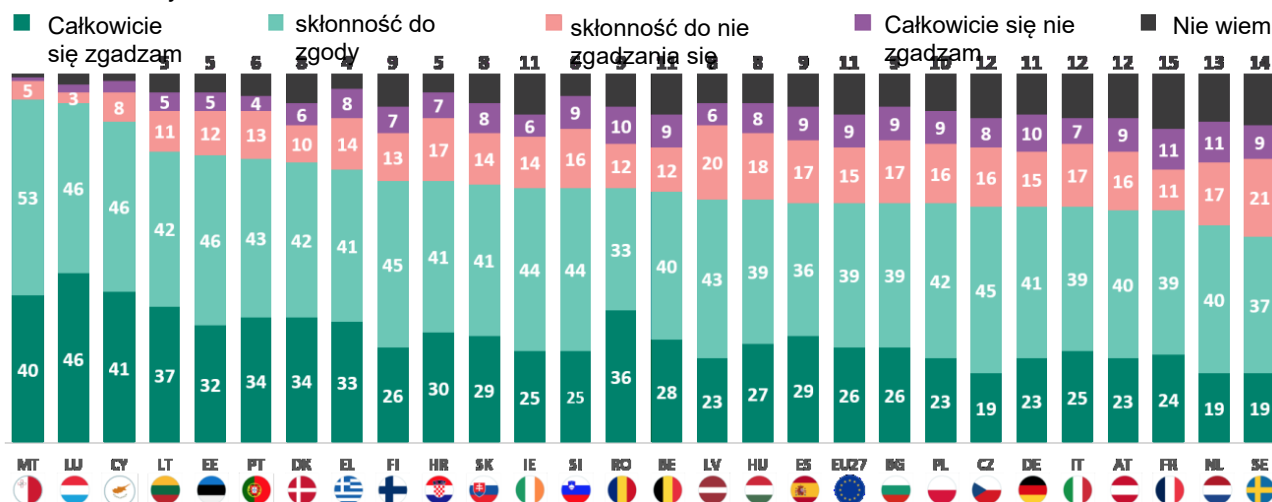
Dwie trzecie Europejczyków uważa, że UE powinna zdywersyfikować swój handel, a państwa członkowskie lepiej ze sobą negocjować.

65 proc. Europejczyków zgadza się, że UE powinna

Podobny schemat można zaobserwować w przypadku współpracy na szczeblu UE w zakresie negocjacji handlowych: 62 % Europejczyków uważa, że państwa członkowskie mogą osiągnąć lepsze wyniki dzięki współpracy na szczeblu UE (23 % całkowicie się z tym zgadza, 39 % zazwyczaj się zgadza). 27% nie zgadza się (całkowicie 10%, 17%

P6 W jakim stopniu zgadzają się Państwo z następującymi stwierdzeniami?

UE powinna wzmocnić swoją niezależność gospodarczą poprzez dywersyfikację stosunków handlowych

wzmocnić swoją niezależność gospodarczą poprzez dywersyfikację stosunków handlowych, w tym 26 proc. zgadza się w pełni, a 39 proc. zgadza się. Tylko 24% respondentów się z tym nie zgadza (9% całkowicie się nie zgadza, 15% raczej się nie zgadza), a 11% nie jest w stanie stwierdzić, czy byłoby to korzystne, czy nie.

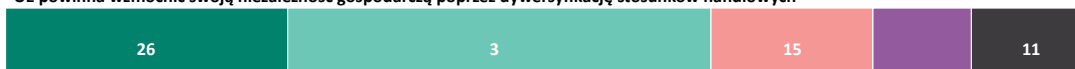
ma tendencję), a po raz kolejny 11% nie ma jasnej opinii na temat oświadczenia.

Poziom poparcia jest niezwykle spójny w obu oświadczeniach: 65 % w porównaniu z 62 %, różnica wynosząca zaledwie 3 punkty procentowe i odsetek odpowiedzi „nie wiem” są identyczne (11 %), co wskazuje na spójny pogląd Europejczyków, że bardziej autonomiczne i bardziej skoordynowane

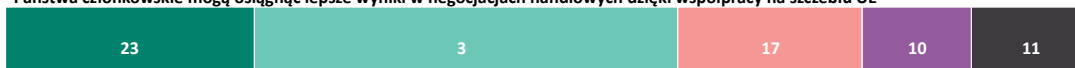
Q6 W jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz z następującymi stwierdzeniami ?

Całkowicie się zgadzam skłonność do zgody skłonność do nie zgadzania się Całkowicie się nie zgadzam Nie wiem

UE powinna wzmocnić swoją niezależność gospodarczą poprzez dywersyfikację stosunków handlowych

Państwa członkowskie mogą osiągnąć lepsze wyniki w negocjacjach handlowych dzięki współpracy na szczeblu UE

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

podejście UE do handlu idzie w parze, a nie jest postrzegane jako konkurencyjne opcje. Jedynym godnym uwagi niuansiem jest to, że odsetek respondentów, którzy „całkowicie się zgadzają”, jest nieco wyższy w przypadku dywersyfikacji handlu (26 %) niż w przypadku współpracy państw członkowskich (23 %), co sugeruje, że niezależność gospodarcza zapewnia nieco silniejsze i bardziej zdecydowane wsparcie niż koordynacja instytucjonalna, mimo że oba pomysły wymagają bardzo podobnego ogólnego poziomu porozumienia.

4.2 Dywersyfikacja stosunków handlowych

Poparcie większości we wszystkich 27 państwach członkowskich dla dywersyfikacji handlu UE jest silniejsze w małych otwartych gospodarkach i nieco bardziej umiarkowane w większych gospodarkach.

Większość zgadza się z tym stwierdzeniem w każdym państwie członkowskim, od 56 % w Szwecji do 93 % na Malcie. Wsparcie jest zazwyczaj wyższe w mniejszych gospodarkach: Malta (93%), Luksemburg (92%) i Cypr (87%) zajmują pierwsze miejsca, a na kolejnych miejscach plasują się Litwa (79%) i Estonia (78%). Natomiast Niderlandy (59 proc.) i Szwecja (56 proc.) odnotowują najniższy poziom porozumienia, nadal stanowiąc większość, ale zauważalnie bliższy równomiernemu podziałowi. Większe gospodarki plasują się na poziomie zbliżonym do średniej UE-27 lub nieco poniżej tej średniej (65 %): Polska i Hiszpania dorównują mu dokładnie (65%), podczas gdy Niemcy i Włochy wynoszą 64%, a Francja 63%. Sugeruje to, że chociaż idea dywersyfikacji handlu jest szeroko rozpowszechniona w całej UE, rezonuje ona nieco mniej silnie, choć nadal bardzo solidnie, w większych, bardziej samowystarczalnych gospodarkach niż w mniejszych i bardziej uzależnionych od handlu.

Poparcie dla współpracy na szczeblu UE w negocjacjach handlowych jest najwyższe w najmniejszych państwach członkowskich, a najniższe we Francji.

Większość zgadza się z tym stwierdzeniem w każdym państwie członkowskim, chociaż poziom wsparcia różni się znacznie bardziej niż w przypadku dywersyfikacji handlu, od 54 % we Francji do 92 % na Malcie i Cyprze. Malta i Cypr (po 92 %) oraz Luksemburg (90 %) plasują się znacznie powyżej reszty UE, a następnie Portugalia (77 %) i Estonia (76 %), czyli zasadniczo ta sama grupa mniejszych gospodarek, które również prowadzą do dywersyfikacji handlu. Większe gospodarki ponownie skupiają się w klastrach bliskich lub niższych od średniej dla UE-27 (62 %): Dorównują mu Niemcy i Hiszpania (62 proc.), Włochy plasują się nieco poniżej (61 proc.), a Francja odnotowuje

najniższy poziom porozumienia w całej UE (54 proc.), jedyne państwo członkowskie, w którym poparcie spada wyraźnie poniżej 60 proc. Polska (59%) i Czechy (59%) również należą do bardziej zastrzeżonych krajów w tym oświadczeniu. Ogólnie rzecz biorąc, model ten ściśle odzwierciedla model zaobserwowany w odniesieniu do dywersyfikacji handlu, przy czym mniejsze gospodarki w większym stopniu uzależnione od handlu wykazują największy apetyt na koordynację na szczeblu UE, a większe państwa członkowskie, w szczególności Francja, wyrażają stosunkowo bardziej powściągliwe, choć nadal większość, poparcie.

Porównując te dwa oświadczenia, poparcie dla dywersyfikacji handlu (średnio 65 %) jest na ogół nieco wyższe niż w przypadku współpracy na szczeblu UE w zakresie negocjacji handlowych (62 %), ale Francja wykazuje zdecydowanie największą różnicę między tymi dwoma państwami (63 % w porównaniu z 54 %, co stanowi 9-punktową różnicę), co czyni ją jedynym krajem poniżej 60 % pod względem współpracy. Dania i Polska wykazują podobną, łagodniejszą tendencję, natomiast Cypr, Szwecja i Łotwa zmiierają w przeciwnym kierunku, zgadzając się nieco bardziej ze współpracą na szczeblu UE niż z samą dywersyfikacją. W większości pozostałych państw członkowskich oba oświadczenia cieszą się niemal identycznym poparciem, co sugeruje, że oba pomysły są ogólnie postrzegane jako uzupełniające się, a nie konkurujące ze sobą.

Wiek i edukacja są najbardziej spójnymi czynnikami społeczno-demograficznymi stojącymi za wspieraniem bardziej zjednoczonej i zróżnicowanej polityki handlowej UE.

Wiek jest zmienną najbardziej wyraźnie związaną z poglądami na te dwa stwierdzenia. Respondenci w wieku 55 lat i starsi są bardziej wspierający niż młodsze grupy wiekowe zarówno w zakresie współpracy na szczeblu UE w negocjacjach handlowych (68 % w porównaniu z 57 % wśród osób w wieku 25–39 lat), jak i dywersyfikacji handlu (71 % w porównaniu z 59 % wśród osób w wieku 25–39 lat), co stanowi różnicę od 11 do 12 punktów procentowych między najbardziej powściągliwymi i najbardziej wspierającymi grupami wiekowymi.

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Podobnie wyraźną rolę we współpracy na szczeblu UE odgrywa poziom wykształcenia, który wzrósł z 56 % wśród osób z niskim poziomem wykształcenia do 66 % wśród osób z wykształceniem wyższym, chociaż ten gradient jest znacznie mniej wyraźny w przypadku dywersyfikacji handlu (65 % do 69 %, bez wyraźnego schematu). Poparcie dla współpracy na szczeblu UE jest praktycznie identyczne między mężczyznami i kobietami (po 62 %), podczas gdy mężczyźni nieco częściej niż kobiety popierają dywersyfikację handlu (67 % w porównaniu z 64 %). Różnice geograficzne są niewielkie, ale spójne, a mieszkańcy obszarów wiejskich nieco mniej wspierają niż mieszkańcy miast, zwłaszcza w zakresie dywersyfikacji handlu (60 % w porównaniu z 66 %).

5. Postrzeganie najważniejszych wyzwań UE

5.1 Postrzeganie przez Europejczyków głównych wyzwań stojących przed UE

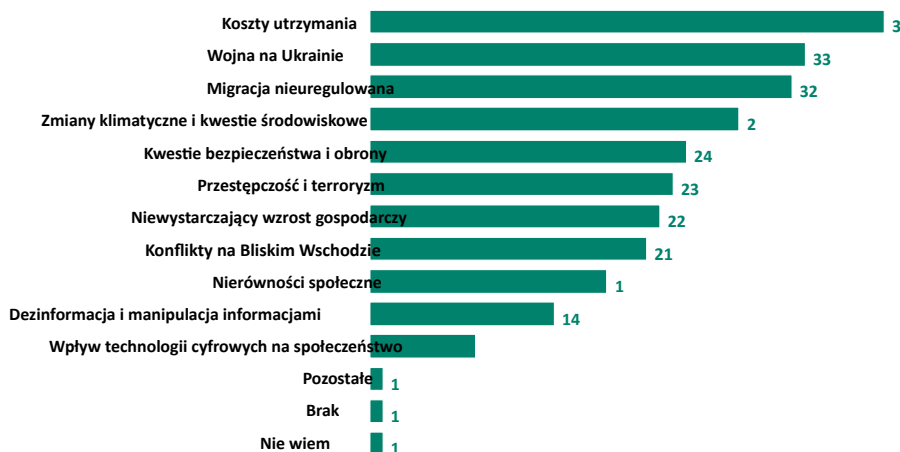
Koszty utrzymania pozostają głównym problemem Europejczyków, podczas gdy kwestie geopolityczne nadal dominują w agendzie publicznej.

Koszty utrzymania pozostają wyzwaniem najczęściej określanym przez Europejczyków jako jeden z głównych problemów, przed którymi stoi obecnie Unia Europejska (39%). Choć obawy gospodarcze

obaw społecznych i informacyjnych. Ta stosunkowo wyważona dystrybucja wykraczająca poza główne kwestie ilustruje złożoność otoczenia politycznego, przed którym stoi obecnie Unia Europejska.

Porównanie z poprzednim badaniem Eurobarometr Flash przeprowadzonym we wrześniu 2025 r. wskazuje na zauważalną ewolucję obaw społeczeństwa. Koszty utrzymania stały się bardziej widoczne (+10 punktów), podczas gdy obawy związane z wojną w Ukrainie znacznie się

Q1 Które z poniższych wyzwań Państwa zdaniem są obecnie głównymi wyzwaniami, przed którymi stoi UE ? (można wybrać kilka odpowiedzi, maksymalnie 3)

są silne, obecnie ściśle towarzyszą im kwestie geopolityczne i związane z bezpieczeństwem. Około jedna trzecia respondentów wspomina o wojnie w Ukrainie (33 %) i migracji nieuregulowanej (32 %).

Druga grupa obaw dotyczy od jednej piątej do jednej czwartej Europejczyków. Zmiany klimatyczne i kwestie środowiskowe (28%), bezpieczeństwo i obrona (24%), przestępczość i terroryzm (23%), niewystarczający wzrost gospodarczy (22%) i konflikty na Bliskim Wschodzie (21%) otrzymują stosunkowo podobny poziom wsparcia, co sugeruje, że Europejczycy postrzegają UE jako stojącą w obliczu wielu jednoczesnych wyzwań, a nie jako zdominowaną przez jedną kwestię. Rzadziej wymienia się nierówności społeczne (18 %), dezinformację i manipulację informacjami (14 %) oraz wpływ technologii cyfrowych na społeczeństwo (8 %), ale nadal wskazują one na szerszy zestaw

zmniejszyły (14 punktów). Migracja nieuregulowana również nieznacznie spada (-6 punktów), chociaż pozostaje jednym z trzech najczęściej wymienianych wyzwań. Postrzeganie zjawiska conflicts na Bliskim Wschodzie (+3 punkty), nierówności społeczne (+1 punkt) i wpływ technologii cyfrowych (+1 punkt) zyskały nieco większą widoczność.

W większości krajów koszty utrzymania pozostają kluczową kwestią, ale konkurują z innymi priorytetami w zależności od sytuacji gospodarczej każdego kraju, położenia geograficznego i narażenia na presję bezpieczeństwa lub presję migracyjną.

Koszty utrzymania są szczególnie wysokie w Irlandii (70 %), znacznie powyżej średniej UE, a także w Grecji (57 %) i Chorwacji (52 %). Wskazuje na to

Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

również stosunkowo wysoki odsetek respondentów na Cyprze (46 %), Malcie (45 %) i w Rumunii (44 %). Wydaje się, że w tych krajach presja gospodarcza dominuje w postrzeganiu przez obywateli wyzwań stojących obecnie przed Unią Europejską.

Natomiast koszty utrzymania są znacznie rzadziej wymieniane na Litwie (24%), w Czechach (25%) i w Polsce (28%). Może to sugerować, że problemy gospodarcze są przyćmione przez inne kwestie, zwłaszcza wojnę w Ukrainie i, w szerszym ujęciu, obawy związane z bezpieczeństwem. Wojna w Ukrainie jest najczęściej wymieniana na Litwie (54%) i Łotwie (48%), a następnie na Węgrzech (46%), a także w Finlandii i Czechach (po 45%). Są to kraje, w których bliskość geograficzna Rosji lub Białorusi, lub silniejsze powiązania historyczne i bezpieczeństwa z konfliktem, prawdopodobnie sprawia, że wojna staje się bardziej bezpośrednim problemem. W kilku z tych krajów znaczenie wojny w Ukrainie idzie również w parze z większym zaniepokojeniem bezpieczeństwem i obroną: dotyczy to w szczególności Litwy (47%), Finlandii (38%) i Polski (37%). Wyniki sugerują zatem wyraźny kompromis w hierarchii obaw: w państwach członkowskich bardziej bezpośrednio narażonych na geopolityczne konsekwencje wojny kwestie bezpieczeństwa mają zazwyczaj pierwszeństwo przed kwestiami gospodarczymi lub środowiskowymi.

W państwach członkowskich, w których wojna w Ukrainie jest mniej istotna, inne obawy zwykle przenoszą się wyżej w hierarchii. Jest to szczególnie widoczne w niektórych częściach Europy Południowej. W Grecji tylko 18 % respondentów uznaje wojnę w Ukrainie za jedno z głównych wyzwań dla UE, natomiast znacznie większy odsetek respondentów wymienia zarówno koszty utrzymania (57 %), jak i nieuregulowaną migrację (45 %). Hiszpania wykazuje podobny wzorec: zaniepokojenie wojną w Ukrainie utrzymuje się poniżej średniej UE (26 %), podczas gdy migracja nieuregulowana jest najczęściej wymienianym wyzwaniem (46 %), a zmiana klimatu również utrzymuje się na stosunkowo wysokim poziomie (31 %). Przykłady te pokazują, że priorytety krajowe nie odzwierciedlają po prostu jednego europejskiego programu, ale raczej różne kombinacje problemów gospodarczych, geopolitycznych, środowiskowych i związanych z migracją.

Kontrast ten jest również widoczny w miejscu poświęconym zmianie klimatu i kwestiom środowiskowym. Kwestia ta pozostaje stosunkowo widoczna w takich krajach jak Dania, Francja, Luksemburg i Włochy (po 35 %), a także Hiszpania (31 %) oraz Niderlandy i Szwecja (po 30 %). Znacznie rzadziej wspomina się o niej jednak na Łotwie (11%) i Litwie (14%), gdzie wojna w Ukrainie jest jednym z głównych problemów, oraz w Rumunii (16%), gdzie koszty utrzymania i dezinformacja wyraźniej się wyróżniają. Innymi słowy, kwestie ochrony środowiska pozostają częścią agendy europejskiej, ale wydają się mniej istotne w krajach, w których obywatele nadają większe znaczenie bezpieczeństwu lub bardziej bezpośrednim naciskom gospodarczym.

Ogólnie rzecz biorąc, wyniki poszczególnych krajów pokazują, że Europejczycy zasadniczo identyfikują ten sam zestaw wyzwań, ale nie w tej samej kolejności. UE stoi przed wspólnym zestawem wyzwań, ale postrzeganie przez obywateli ich względnego znaczenia pozostaje silnie odfiltrowane przez uwarunkowania krajowe.

Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

P1 Jakie są Państwa zdaniem główne wyzwania stojące obecnie przed UE? [Wiele odpowiedzi possible, maksymalnie 3]																																	
	UE-27	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE					
Koszty utrzymania	39	43	41	25	32	35	46	70	57	42	40	52	43	46	41	24	41	35	45	36	43	28	41	44	43	36	37	30					
Wojna na Ukrainie	33	30	37	45	44	35	41	27	18	26	30	33	28	24	48	54	22	46	32	37	27	40	35	41	30	37	45	38					
Migracja nieuregulowana	32	23	25	40	26	28	25	36	45	46	31	34	34	41	30	31	25	26	35	33	29	34	37	15	39	32	16	22					
Zmiany klimatyczne i kwestie środowiskowe	28	27	18	21	35	25	21	31	22	31	35	23	35	22	11	14	35	31	22	30	29	20	29	16	25	19	25	30					
Kwestie bezpieczeństwa i obrony	24	23	18	22	31	24	33	15	20	19	23	26	21	31	31	47	32	19	28	26	18	37	24	27	21	23	38	30					
Przestępczość i terroryzm	23	21	23	22	20	25	18	23	21	25	26	23	22	20	11	10	23	24	18	22	24	21	18	13	18	18	24	40					
Niewystarczający wzrost gospodarczy	22	25	25	20	11	24	26	10	32	17	20	26	29	21	26	16	17	26	25	11	23	13	22	26	24	28	23	16					
Con fli cts na Bliskim Wschodzie	21	23	25	20	29	19	14	22	21	24	22	18	24	21	16	22	17	16	15	28	15	19	26	18	23	16	17	20					
Nierówności społeczne	18	22	23	13	15	21	24	9	18	17	18	16	18	17	20	17	21	20	17	15	24	14	18	16	14	24	19	17					
Dezinformacja i manipulacja informacjami	14	10	21	19	10	11	19	13	14	18	12	17	10	14	22	19	17	8	12	11	11	22	11	26	19	17	12	13					
Wpływ technologii cyfrowych na społeczeństwo	8	9	7	8	11	8	11	9	4	7	9	12	9	13	6	7	17	7	17	10	9	9	8	9	14	13	7	8					

Różnice społeczno-demograficzne pozostają stosunkowo ograniczone, chociaż wiek konsekwentnie kształtuje postrzeganie głównych wyzwań UE

W porównaniu z różnicami obserwowanymi w poszczególnych państwach członkowskich różnice społeczno-demograficzne pozostają stosunkowo niewielkie. W większości grup Europejczycy identyfikują zasadniczo tę samą hierarchię wyzwań, przy czym wśród najczęściej wymienianych kwestii konsekwentnie pojawiają się koszty utrzymania, wojna w Ukrainie i nielegalna migracja. Sugeruje to, że główne wyzwania stojące przed Unią Europejską są szeroko rozpowszechnione wśród ludności, niezależnie od płci, wykształcenia czy miejsca zamieszkania.

Wiek pojawia się jednak jako cecha społeczno-demograficzna, która najbardziej konsekwentnie różnicuje postrzeganie. Starsi respondenci zazwyczaj kładą większy nacisk na kwestie geopolityczne i związane z bezpieczeństwem. Osoby w wieku 55 lat i starsze znacznie częściej niż młodsi Europejczycy uznają wojnę w Ukrainie za jedno z głównych wyzwań UE (42 %, w porównaniu z 25 % respondentów w wieku 15–24 lat i 25–39 lat). Są one również bardziej skłonne wspomnieć o migracji nieuregulowanej (38 proc. w porównaniu z 38 proc.). 22 % wśród osób w wieku 15–24 lat),

bezpieczeństwo i obrona (28 % w porównaniu z 20 %) oraz konflikty na Bliskim Wschodzie (24 % w porównaniu z 18 %).

Młodsi Europejczycy kładą większy nacisk na wyzwania społeczne. Respondenci w wieku 15–24 lat częściej wspominają o nierównościach społecznych (24 % w porównaniu z 16 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych) oraz o wpływie technologii cyfrowych na społeczeństwo (11 % w porównaniu z 6 % wśród najstarszych respondentów). Zmiana klimatu jest również nieco bardziej widoczna wśród starszych osób dorosłych w wieku produkcyjnym i osób starszych (32 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych, w porównaniu z 24 % wśród respondentów w wieku 25–39 lat), co sugeruje, że problemy środowiskowe wykraczają obecnie daleko poza młodsze pokolenia.

Koszty utrzymania wyróżniają się niezwykłą spójnością obaw, jakie generuje w całej populacji. Około czterech na dziesięciu respondentów wspomina o tym bez względu na płeć, zawód, skład gospodarstwa domowego lub częstotliwość korzystania z mediów społecznościowych, przy czym różnice między grupami wiekowymi są niewielkie (od 36 % wśród osób w wieku 55 lat i powyżej do 43 % wśród respondentów w wieku 40–54 lat). Ten szeroki konsensus wzmacnia jej pozycję jako

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

dominującego wyzwania, przed którym stoi obecnie Unia Europejska.

W szczególności respondenci, którzy ufają UE w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony, są bardziej skłonni uznać wojnę w Ukrainie, zmianę klimatu oraz bezpieczeństwo i obronę za wyzwania lub wyzwania. Natomiast ci, którzy nie ufają UE, kładą większy nacisk na koszty utrzymania i nielegalną migrację. Sugeruje to, że zaufanie do roli UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony wiąże się z różnym postrzeganiem wyzwań stojących przed Unią Europejską.

5.2 Priorytety, których Europejczycy oczekują od UE

Nieuregulowana migracja oraz bezpieczeństwo i obrona to najważniejsze priorytety, które według Europejczyków UE powinna uwzględnić w ściśle pogrupowanym rankingu.

Na pytanie, które obszary UE powinna traktować priorytetowo, Europejczycy przyznają najwyższy priorytet migracji nieuregulowanej (25 %) oraz bezpieczeństwu i obronie (24 %). Zmiana klimatu i środowisko (21 %) oraz wojna w Ukrainie (20 %) pozostają w tyle, co potwierdza, że główne priorytety oczekiwane od UE łączą presję wewnętrzną, obawy dotyczące bezpieczeństwa zewnętrznego i długoterminowe wyzwania środowiskowe.

W porównaniu z poprzednim pytaniem dotyczącym głównych wyzwań stojących przed UE ranking jest bardziej zgrupowany. Na liście priorytetów nie dominuje żadna pojedyncza kwestia. Sugeruje to, że Europejczycy nie oczekują, by UE koncentrowała się wyłącznie na jednym głównym obszarze, lecz by działała jednocześnie na kilku głównych frontach politycznych.

Druga grupa priorytetów dotyczy kwestii gospodarczych i społecznych. Zarówno gospodarka, jak i finanse publiczne i miejsca pracy, równość społeczna i umiejętności są wymieniane przez 18 % respondentów, podczas gdy demokracja, prawa człowieka i praworządność kształtują się na poziomie 15 %, a energia na poziomie 14 %. Wyniki te pokazują, że problemy gospodarcze i społeczne pozostają ważne, nawet jeśli są mniej widoczne niż w poprzednim pytaniu dotyczącym wyzwań. Inne

obszary wymieniane są przez mniejszy odsetek Europejczyków: rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe, a także konflikty na Bliskim Wschodzie są wymieniane przez 11 %, a następnie przemysł i konkurencyjność, a także kształcenie i szkolenie (po 9 %), zdrowie publiczne (8 %), wpływ technologii cyfrowych na społeczeństwo (6 %), handel (4 %) oraz badania naukowe i innowacje (2 %). Ogólnie rzecz biorąc, wyniki wskazują na szeroki, ale priorytetowy program, w którym bezpośrednie kwestie geopolityczne i migracyjne nieznacznie wyprzedzają priorytety gospodarcze, instytucjonalne i sektorowe.

Q2 Które z poniższych obszarów Państwa zdaniem UE powinna potraktować priorytetowo?

Priorytety krajowe zasadniczo odzwierciedlają główne wyzwania zidentyfikowane w każdym kraju, ale z pewnymi różnicami w nacisku

Migracja nieuregulowana jest najczęściej wymienianym priorytetem UE w Hiszpanii (3 %), na Cyprze (34%) i w Grecji (33%), a także osiąga wysoki poziom w Czechach i Irlandii (po 32%), Niemczech (31%) i Portugalii (30%). Odzwierciedla to duże znaczenie migracji w kilku południowych państwach członkowskich, w których kwestia ta została już uznana za jedno z głównych wyzwań stojących przed UE.

Bezpieczeństwo i obrona, wraz z wojną w Ukrainie, są szczególnie widoczne w krajach położonych na wschodzie i północy Unii. Bezpieczeństwo i obrona są najczęściej wymieniane na Litwie (40%), w Finlandii (38%) i Polsce (37%), a następnie w Danii i Estonii (po 33%) i Szwecji (32%). Wojna w Ukrainie jest również szczególnie istotna na Litwie (40%), a także w Danii, na Łotwie i w Finlandii (wszystkie 31%) oraz w Estonii i Szwecji (po 28%). Podobnie jak w poprzednim pytaniu, ten wzorec sugeruje, że bliskość geograficzna Rosji lub Białorusi oraz większe narażenie na geopolityczne konsekwencje wojny sprawiają, że kwestie związane z bezpieczeństwem stają się bardziej natychmiastowe.

Związek z poprzednim pytaniem jest mniej bezpośredni w przypadku problemów gospodarczych, ponieważ wykaz priorytetów UE nie obejmuje kosztów utrzymania jako takich.

Oczekiwania gospodarcze wyrażają się natomiast w takich obszarach jak gospodarka i finanse publiczne lub miejsca pracy, równość społeczna i umiejętności. Grecja wyróżnia się pod tym względem, z gospodarką i finansami publicznymi wymienionymi przez 32 % respondentów, podczas gdy priorytet ten osiąga również stosunkowo wysoki poziom na Cyprze (29 %). Miejsca pracy, równość społeczna i umiejętności są częściej wymieniane na Słowacji (26 %), Łotwie (25 %), w Bułgarii (24 %) i we Włoszech (23 %). Sugeruje to, że w krajach, w których problemy gospodarcze są szczególnie widoczne, oczekiwania wobec UE nie są skoncentrowane w jednym elemencie, lecz rozłożone na kilka obszarów polityki gospodarczej i społecznej.

Zmiana klimatu i środowisko podążają za innym wzorcem. Najczęściej jest wymieniany we Francji (27%), Włoszech (26%) i Danii (25%), a także osiąga stosunkowo wysoki poziom na Malcie i w Szwecji (po 24%), a także w Irlandii i Portugalii (po 23%). Wyniki te zasadniczo pokrywają się z poprzednim pytaniem: zmiana klimatu i środowisko są znacznie rzadziej wymieniane na Łotwie (7 %), Litwie i w Rumunii (po 10 %) oraz na Słowacji (11 %). Jeśli chodzi o postrzeganie głównych wyzwań stojących przed UE, priorytety środowiskowe wydają się mniej istotne w krajach, w których kwestie bezpieczeństwa, wojna w Ukrainie lub bardziej bezpośrednia presja gospodarcza zajmują więcej miejsca. Ogólnie rzecz biorąc, wyniki poszczególnych krajów wskazują na silną ciągłość między wyzwaniami, które Europejczycy identyfikują, a obszarami, którymi UE chce się zająć.

Wiek wyraźniej niż inne zmienne społeczno-demograficzne kształtuje oczekiwania wobec działań UE.

Starsi respondenci częściej traktują priorytetowo kwestie związane z bezpieczeństwem. Wśród osób w wieku 55 lat i starszych nieuregulowana migracja jest wymieniona przez 31 %, bezpieczeństwo i obrona przez 29 %, a wojna w Ukrainie przez 27 %. Natomiast wśród respondentów w wieku 15–24 lat liczby te są niższe i wynoszą odpowiednio 16 %, 18 % i 13 %. Odzwierciedla to poprzednie pytanie, w którym starsi respondenci częściej identyfikowali wojnę w Ukrainie, nieuregulowaną migrację oraz bezpieczeństwo i obronę jako główne wyzwania stojące przed UE. Natomiast młodzi Europejczycy przywiązują stosunkowo większą wagę do priorytetów społecznych i instytucjonalnych. Respondenci w wieku 15–24 lat częściej niż osoby w wieku 55 lat i starsze wymieniają miejsca pracy, równość społeczną i umiejętności (23 % w porównaniu z 14 %), gospodarkę i finanse publiczne (21 % w porównaniu z 16 %), kształcenie i szkolenie (15 % w porównaniu z 6 %) oraz demokrację, prawa człowieka i praworządność (19 % w porównaniu z 15 %).

Zmiana klimatu i środowisko nie mają prostego wzorca pokoleniowego. Jest on wymieniany przez 21

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

% osób w wieku 15–24 lat, spada do 15 % wśród respondentów w wieku 25–39 lat i wzrasta do 25 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych. Potwierdza to, że problemy środowiskowe nie ograniczają się do młodszych pokoleń i że pozostają one częścią priorytetowego programu UE we wszystkich grupach wiekowych, choć z różną intensywnością.

Różnice nastawienia są bardziej widoczne. Respondenci, którzy ufają, że UE wzmocni bezpieczeństwo i obronę, częściej niż ci, którzy nie ufają, że UE priorytetowo potraktuje bezpieczeństwo i obronę (26 % w porównaniu z 22 %), wojnę w Ukrainie (23 % w porównaniu z 16 %) oraz zmianę klimatu i środowisko (23 % w porównaniu z 17 %). Natomiast ci, którzy nie ufają, że UE wzmocni bezpieczeństwo i obronę, są znacznie bardziej skłonni do priorytetowego traktowania migracji nieuregulowanej (33 % w porównaniu z 20 %). Wyniki te sugerują, że szersze nastawienie do UE wiąże się z różnymi oczekiwaniami co do tego, co Unia Europejska powinna priorytetowo traktować, nawet jeśli ogólna hierarchia obaw pozostaje stosunkowo stabilna.

6. Bezpieczeństwo i obrona UE

6.1 Postrzegane zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego i wsparcie autonomii obronnej UE

Europejczycy czują się mniej bezpośrednio zagrożeni niż na początku 2026 r., ale nadal zdecydowanie popierają bardziej autonomiczną europejską obronę

Biorąc pod uwagę obecny kontekst międzynarodowy, niewielka część Europejczyków zgadza się, że bezpieczeństwo ich kraju jest zagrożone (52%), w tym 19%, którzy całkowicie się zgadzają, i 33%, którzy mają tendencję do zgadzania się. To poczucie braku bezpieczeństwa gwałtownie spadło jednak w porównaniu ze styczniem 2026 r., spadając o 16 punktów procentowych.

Spadek ten nie przekłada się na słabsze wsparcie dla zdolności obronnych na szczeblu UE. Wręcz przeciwnie, ponad dwie trzecie Europejczyków zgadza się, że UE powinna wzmocnić swoją zdolność

kraj jest bezpośrednio zagrożony, zdecydowana większość nadal popiera wzmocnienie autonomicznych zdolności obronnych UE. Odzwierciedla to priorytety określone w poprzedniej sekcji, w której bezpieczeństwo i obrona znalazły się wśród najważniejszych obszarów, których rozwiązania Europejczycy oczekują od UE.

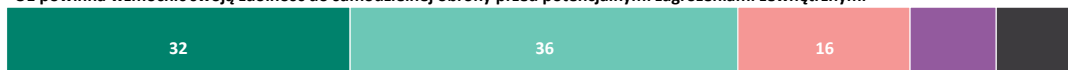
Poczucie zagrożenia pozostaje nierównomierne w poszczególnych państwach członkowskich, podczas gdy poparcie dla autonomicznej obrony UE jest ogólnie podzielane

Wyniki na poziomie krajowym pokazują, że postrzeganie zagrożeń dla bezpieczeństwa narodowego różni się znacznie w poszczególnych państwach UE. Najwyższy poziom porozumienia co do zagrożenia bezpieczeństwa kraju odnotowano na Cyprze (74 %), a następnie na Malcie (66 %), Litwie (65 %), w Luksemburgu (64 %), Estonii (62 %) i Dmarmark (61 %). Stosunkowo wysokie poziomy

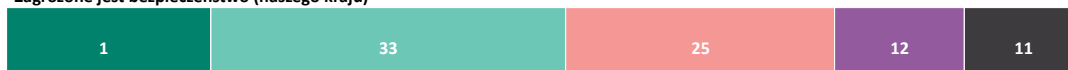
Q7 W jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz z następującymi stwierdzeniami ?

■ Całkowicie się zgadzam ■ Skłonność do zgody ■ Skłonność do nie zgadzania się ■ Całkowicie się nie zgadzam ■ Nie wiem

UE powinna wzmocnić swoją zdolność do samodzielnej obrony przed potencjalnymi zagrożeniami zewnętrznymi

Zagrożone jest bezpieczeństwo (naszego kraju)

do samodzielnej obrony przed potencjalnymi zagrożeniami zewnętrznymi (6 %), w tym 32 % całkowicie się z tym zgadza. Sugeruje to, że poparcie dla silniejszej obrony europejskiej jest nie tylko reakcją na natychmiastowe poczucie braku bezpieczeństwa narodowego, ale odzwierciedla również szersze oczekiwanie, że UE powinna być w stanie chronić się w bardziej niepewnym środowisku międzynarodowym.

Kontrast między tymi dwoma wynikami jest ważny. Chociaż obecnie mniej Europejczyków uważa, że ich

odnotowano również w Grecji (59%), Rumunii (58%), Niemczech (57%), a także we Francji i w Polsce (po 56%). Natomiast postrzeganie zagrożenia jest znacznie niższe w Słowenii (32 %), Chorwacji (39 %), Austrii (42 %), na Węgrzech (43 %), w Belgii i Bułgarii (po 44 %), we Włoszech (45 %) i na Słowacji (47 %). W tych krajach mniej niż połowa respondentów zgadza się, że bezpieczeństwo ich kraju jest zagrożone.

Spadek poczucia zagrożenia w porównaniu ze styczniem 2026 r. jest widoczny w większości państw

Badanie Eurobarometr Flash

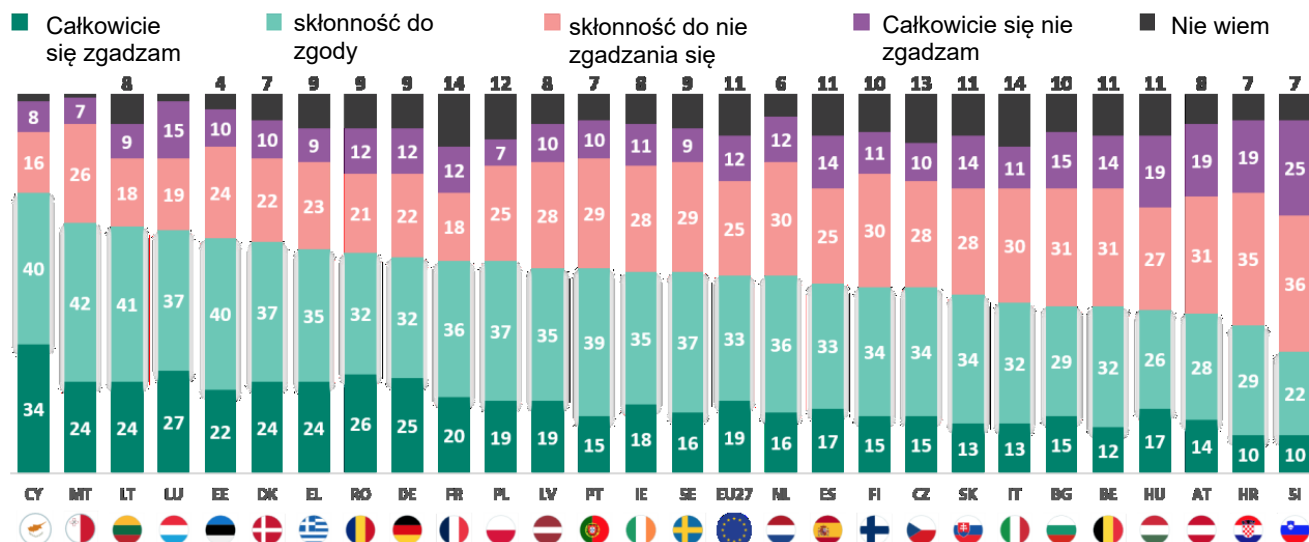
Wyzwania i priorytety UE

członkowskich. W kilku krajach spadek ten jest szczególnie wyraźny, zwłaszcza w Niderlandach (-25 punktów), Francji (-24 punkty), Belgii (-21 punktów), Włoszech (-19 punktów), a także w Niemczech i Szwecji (oba -18 punktów). Sugeruje to, że gwałtowny spadek obserwowany na szczeblu UE nie jest spowodowany przez niewielką liczbę krajów, ale odzwierciedla szersze złagodzenie postrzeganego braku bezpieczeństwa w całej Unii Europejskiej. Spadek ten nie jest jednak jednolity: poczucie zagrożenia utrzymuje się prawie na stałym poziomie na Cyprze (-1 punkt), a nawet wzrasta w Luksemburgu (9 punktów) i na Maltce (6 punktów), co potwierdza, że konteksty krajowe nadal kształtują postrzeganie bezpieczeństwa.

Wsparcie dla UE na rzecz wzmocnienia jej autonomicznych zdolności obronnych jest znacznie bardziej jednolite. Większość zgadza się z tym stwierdzeniem w każdym państwie członkowskim, od 62 % we Włoszech do 92 % na Maltce. Najwyższe poziomy odnotowano na Maltce (92%), w Luksemburgu (91%) i na Cyprze (88%), a następnie w Danii (80%), Estonii (79%), Portugalii (78%) i na Litwie (77%). Nawet w krajach, w których wsparcie jest najniższe, pozostaje ono wyraźnie oparte na większości, takich jak Włochy (62%), Polska (65%), Austria i Słowenia (po 66%) oraz Bułgaria i Szwecja (po 67%). Pokazuje to, że choć Europejczycy różnią się pod względem bezpośredniego zagrożenia, jakie odczuwają, poparcie dla wzmocnienia zdolności obronnych UE jest wspólnym stanowiskiem w całej Unii Europejskiej.

Pytanie 7 Biorąc pod uwagę obecny kontekst międzynarodowy, w jakim stopniu zgadzają się Państwo z następującymi stwierdzeniami?

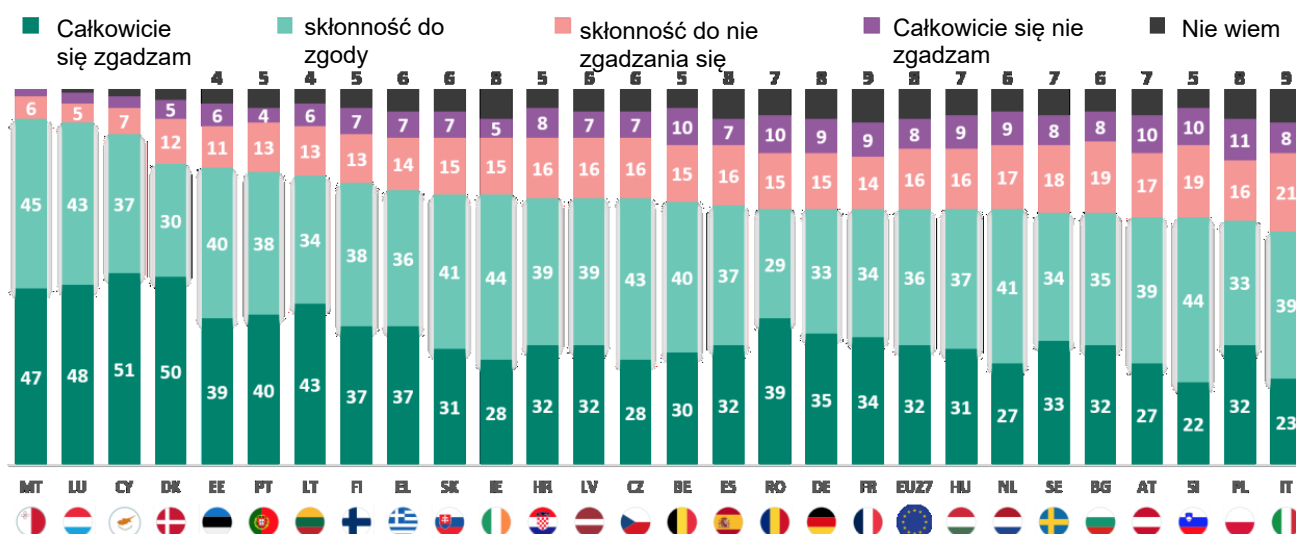
Zagrożone jest bezpieczeństwo (naszego kraju)

Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

Pytanie 7 Biorąc pod uwagę obecny kontekst międzynarodowy, w jakim stopniu zgadzają się Państwo z następującymi stwierdzeniami?
UE powinna wzmocnić swoją zdolność do samodzielnej obrony przed potencjalnymi zagrożeniami zewnętrznymi

przywiązywania większej wagi do kwestii geopolitycznych i związanych z bezpieczeństwem.

Różnice społeczno-demograficzne są ograniczone w przypadku postrzeganego zagrożenia, ale bardziej widoczne w przypadku wsparcia autonomicznej obronności UE. Różnice społeczno-demograficzne w postrzeganiu zagrożenia dla danego kraju pozostają stosunkowo ograniczone. W przeciwieństwie do poprzednich pytań dotyczących głównych wyzwań i priorytetów UE wiek nie ma silnej struktury odpowiedzi. Zgoda co do zagrożenia bezpieczeństwa narodowego wynosi 54 % wśród osób w wieku 15–24 lat i 25–39 lat, 50 % wśród osób w wieku 40–54 lat i 53 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych. Sugeruje to, że gdy obywatele są bezpośrednio pytani o bezpieczeństwo własnego kraju, poczucie zagrożenia jest stosunkowo szeroko dzielone między pokoleniami. Różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn są również niewielkie, chociaż kobiety (54 %) są nieco bardziej skłonne niż mężczyźni (51 %) zgodzić się, że bezpieczeństwo ich kraju jest zagrożone.

Wsparcie na rzecz wzmocnienia autonomicznych zdolności obronnych UE wykazuje wyraźniejsze wzorce społeczno-demograficzne. Jest ona wyższa wśród respondentów w wieku 55 lat i starszych (74%) niż wśród osób w wieku 15–24 lat (63%), 25–39 lat (62%) i 40–54 lat (65%). Jest to częściowo zgodne z wcześniejszymi ustaleniami, z których wynika, że starsi respondenci mają tendencję do

Najsilniejsze różnice są nastawieniem. Respondenci, którzy ufają UE w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony, są znacznie bardziej skłonni do wspierania autonomicznych zdolności obronnych UE niż ci, którzy nie ufają UE w tej dziedzinie (75 % w porównaniu z 59 %). Podobną lukę obserwuje się między osobami zadowolonymi i niezadowolonymi z poszanowania praworządności w UE (77% w porównaniu z 61%). Wyniki te sugerują, że wsparcie dla autonomicznej obrony UE jest ściśle powiązane z szerszym zaufaniem do zdolności UE do skutecznego działania. Jednak nawet wśród bardziej sceptycznych grup poparcie nadal opiera się na większości, co potwierdza, że wzmocnienie zdolności obronnych UE jest powszechnym oczekiwaniem wśród ludności Europy.

6.2 Zaufanie do UE w celu wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony

Większość Europejczyków wierzy, że UE wzmocni bezpieczeństwo i obronę, choć zaufanie jest bardziej umiarkowane niż poparcie dla autonomicznej obrony UE.

Większość Europejczyków wierzy, że Unia Europejska wzmocni bezpieczeństwo i obronę w Europie i będzie chronić swoje *citi zens* (56%), w tym 12%, którzy całkowicie jej ufają, i 44%, którzy mają tendencję do jej ufania. W porównaniu ze styczniem 2026 r. zaufanie do UE w celu wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony wzrosło o cztery punkty procentowe, podczas gdy odsetek osób, które w ogóle mu nie ufają, spadł. Wyniki wskazują zatem na niewielką, ale wyraźną poprawę zaufania do zdolności UE do działania w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony.

Wynik ten należy odczytywać wraz z poprzednim pytaniem. Podczas gdy ponad dwie trzecie Europejczyków zgadza się, że UE powinna wzmocnić swoją zdolność do samodzielnej obrony przed potencjalnymi zagrożeniami zewnętrznymi, mniejsza większość ufa, że UE wzmocni bezpieczeństwo i obronę w praktyce. Luka ta sugeruje, że poparcie dla zasady silniejszej obrony europejskiej jest szersze niż zaufanie do zdolności UE do jej realizacji. Niemniej jednak fakt, że zaufanie jest w posiadaniu większości i wzrosło od stycznia 2026 r., potwierdza, że wielu

obywateli postrzega UE jako istotny podmiot w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony.

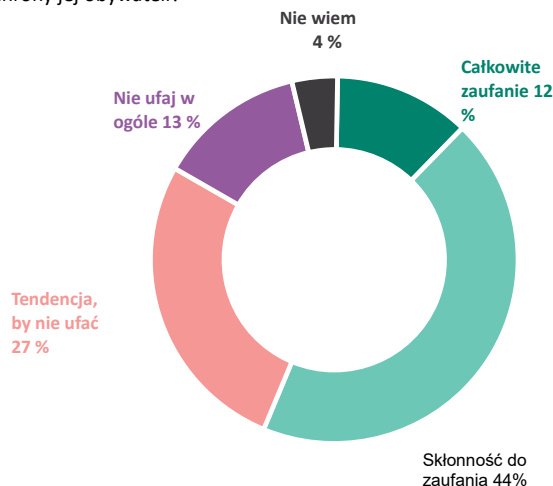
Zaufanie do UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony jest najwyższe na Malcie i w Luksemburgu, a niższe w kilku największych państwach członkowskich.

Zaufanie do UE w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony znacznie się różni w poszczególnych państwach członkowskich. Najwyższy poziom osiąga na Malcie (91%) i w Luksemburgu (88%), a następnie na Cyprze (76%), w Portugalii, Danii i na Litwie (wszystkie 75%) oraz w Estonii (72%). W tych krajach zaufanie do zdolności UE do ochrony obywateli znacznie przekracza średnią UE.

Na drugim końcu skali zaufanie jest najniższe w Grecji i Czechach (po 47 proc.). Jest on również stosunkowo niski w Niemczech i we Włoszech (po 50%), na Słowacji i w Bułgarii (po 52%), a także we Francji i Austrii (po 53%). Potwierdza to, że chociaż zaufanie jest w posiadaniu większości lub prawie większości w prawie wszystkich państwach członkowskich, zaufanie do roli UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony jest bardziej ograniczone w kilku dużych państwach członkowskich, w szczególności w Niemczech, Włoszech i Francji.

Schemat krajowy tylko częściowo pokrywa się z poczuciem zagrożenia narodowego opisanym w poprzedniej sekcji. W Irlandii i Estonii wysoki poziom zaufania do UE idzie w parze z silnym postrzeganiem zagrożeń dla bezpieczeństwa, co sugeruje, że kraje bardziej narażone na

Pytanie 8 W jakim stopniu ufają Państwo Unii Europejskiej w kwestii wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony w Europie oraz lepszej ochrony jej obywateli?

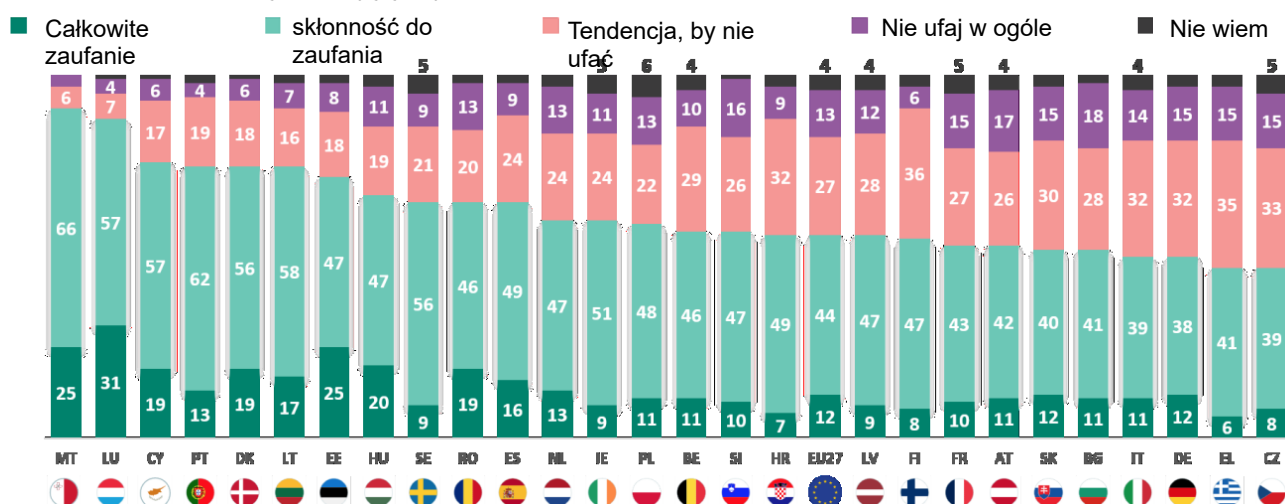
Badanie Eurobarometr Flash

Wyzwania i priorytety UE

geopolityczne konsekwencje wojny w Ukrainie mogą również mieć większe zaufanie do działań obronnych na szczeblu UE. Nie jest to jednak systematyczne. Niektóre kraje o stosunkowo wysokim postrzeganym zagrożeniu, takie jak Francja czy Niemcy, wykazują bardziej umiarkowany poziom zaufania do UE w tej dziedzinie. Wskazuje to, że zaufanie do roli UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony kształtuje się nie tylko przez narażenie na zagrożenia zewnętrzne, ale także przez szersze podejście krajowe do zdolności UE do skutecznego działania.

W porównaniu ze styczniem 2026 r. zaufanie wzrosło w większości państw członkowskich, choć w różnym stopniu. Największy wzrost odnotowano na Malcie (24 punkty), we Francji (13 punktów), w Luksemburgu (12 punktów), Austrii (10 punktów) i Słowenii (9 punktów). Zaufanie znacznie wzrosło również w Bułgarii i na Węgrzech (po 8 punktów), w Danii i Grecji (po 7 punktów) oraz w Belgii (po 6 punktów). Ogólny wzrost zaufania jest powszechny, ale nierównomierny w całej Unii Europejskiej.

Pytanie 8 W jakim stopniu ufają Państwo Unii Europejskiej w kwestii wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony w Europie oraz lepszej ochrony jej obywateli?

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Zaufanie do UE w zakresie bezpieczeństwa i obrony jest większe wśród młodszych respondentów i osób o szerszym zaufaniu do UE

Wiek jest jednym z najbardziej wyraźnych podziałów. Zaufanie do UE w zakresie wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony jest najwyższe wśród respondentów w wieku 15–24 lat (65 %) i utrzymuje się powyżej średniej UE (56 %) wśród osób w wieku 25–39 lat (59 %). Jest on niższy wśród respondentów w wieku 40–54 lat (53%) i osób w wieku 55 lat i starszych (55%).

Ten schemat wiekowy jest zauważalny, ponieważ starsi respondenci zazwyczaj częściej identyfikują kwestie związane z bezpieczeństwem jako wyzwania lub priorytety dla UE. Wydaje się, że młodszy respondenci rzadziej czują się bezpośrednio zaniepokojeni zagrożeniami dla bezpieczeństwa, ale częściej ufają, że UE podejmie działania w tej dziedzinie. Sugeruje to rozróżnienie między postrzeganiem zagrożenia, które jest zwykle silniejsze wśród starszych respondentów, a zaufaniem do działań UE, które jest silniejsze wśród młodszych Europejczyków.

Różnice w traktowaniu kobiet i mężczyzn są ograniczone, chociaż mężczyźni (58 %) nieco częściej niż kobiety (55 %) ufają UE w tej dziedzinie. Zaufanie jest również wyższe wśród respondentów z wykształceniem wyższym (61%) niż wśród osób z wykształceniem średnim II stopnia lub policealnym (54%) lub niższym poziomem wykształcenia (55%).

Najsilniejsze różnice są nastawieniem. Respondenci, którzy są zadowoleni z poszanowania praworządności w UE (79 %), znacznie częściej ufają, że UE wzmocni bezpieczeństwo i obronę, niż ci,

którzy są niezadowoleni (36 %). Potwierdza to, że zaufanie do roli UE w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony jest ściśle powiązane z szerszym zaufaniem do funkcjonowania Unii Europejskiej.

Zaufanie do UE w zakresie obronności jest znacznie większe wśród osób poniżej 25 roku życia (65 %)

Pytanie 8 W jakim stopniu ufają Państwo Unii Europejskiej w kwestii wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony w Europie oraz lepszej ochrony jej obywateli?

7. Specyfikacje techniczne

W dniach 19–24 czerwca 2026 r. Demoscopy przeprowadziło to badanie Flash Eurobarometr 584 na wniosek Komisji Europejskiej, Dyrekcji Generalnej ds. Komunikacji (DG COMM, Dział Opinii Publicznej i Zaangażowania Obywateli). Jest to badanie koordynowane przez Dyрекcję Generalną ds. Komunikacji (Dział Opinii Publicznej i Zaangażowania Obywateli DG COMM).

Badanie Flash Eurobarometr obejmuje ogół ludności w wieku 15 lat i starszej we wszystkich 27 państwach członkowskich UE. Ta populacja docelowa odpowiada ogółowi społeczeństwa określonego w umowie ramowej dotyczącej badania Eurobarometr Flash. Łącznie przeprowadzono 25 904 wywiadów za pośrednictwem Computer Assisted Web Interviewing (CAWI).

Plan doboru próby jest zgodny ze standardowymi specyfikacjami umowy ramowej: 1 000 wywiadów w większych państwach członkowskich i 500 wywiadów w mniejszych państwach członkowskich (LU, CY, MT).

Liczba wywiadów w podziale na kraje

UE	UE	25904	LV	Łotwa	1010
BE	Belgia	1039	LT	Litwa	1005
BG	Bułgaria	1007	LU	Luksemburg	506
CZ	Czechy	1016	HU	Węgry	1030
DK	Dania	1015	MT	Malta	512
DE	Niemcy	1008	NL	Niderlandy	1024
EE	Estonia	1005	AT	Austria	1017
IE	Republika Irlandii	1036	PL	Polska	1024
EL	Grecja	1008	PT	Portugalia	1005
ES	Hiszpania	1005	RO	Rumunia	1014
FR	Francja	1005	SI	Słowenia	1016
HR	Chorwacja	1031	SK	Słowacja	1003
IT	Włochy	1009	FI	Finlandia	1024
CY	Cypr	521	SE	Szwecja	1009

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Margines błędu

Wyniki badań podlegają tolerancjom próbkowania. „Margines błędu” oznacza niepewność co do wyniku badania (lub zaufanie do niego). Co do zasady im więcej przeprowadzonych wywiadów (wielkość próby), tym mniejszy margines błędu. Próba licząca 500 osób wykaże margines błędu nie większy niż 4,4 punktu procentowego, a próba licząca 1000 osób wykaże margines błędu nie większy niż 3,1 punktu procentowego.

(tabela z innego sprawozdania Eurobarometru)

Marginesy statystyczne wynikające z procesu doboru próby

(przy 95-procentowym poziomie ufności)

różne rozmiary próbek są w rzędach

Różne zaobserwowane wyniki znajdują się w kolumnach

	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	45 %	50 %	
	95 %	90 %	85 %	80 %	75 %	70 %	65 %	60 %	55 %	50 %	
N = 50	6,0	8,3	9,9	11,1	12,0	12,7	13,2	13,6	13,8	13,9	N = 50
N = 500	1,9	2,6	3,1	3,5	3,8	4,0	4,2	4,3	4,4	4,4	N = 500
N = 1000	1,4	1,9	2,2	2,5	2,7	2,8	3,0	3,0	3,1	3,1	N = 1000
N = 1500	1,1	1,5	1,8	2,0	2,2	2,3	2,4	2,5	2,5	2,5	N = 1500
N = 2000	1,0	1,3	1,6	1,8	1,9	2,0	2,1	2,1	2,2	2,2	N = 2000

8. Questionnaire

Tryb wywiadu: Online (CAWI)

Populacja docelowa: Publiczne w ogóle, 15+

Zasięg: 27 państw członkowskich UE

Daty prac w terenie: 19–24 czerwca 2026 r.

Próbka s ize: 25904 wywiadów (około 1000 w większych krajach i 500 w mniejszych krajach)

Kwestie społeczno-demograficzne: wiek, płeć, wykształcenie, zawód, region, urbanizacja, struktura gospodarstwa domowego i trudności finansowe.

UE: mocne strony, wyzwania i priorytety

P1: Jakie są Państwa zdaniem główne wyzwania stojące obecnie przed UE? Proszę wybrać maksymalnie trzy odpowiedzi.

(RANDOMIZA 1-11 – MAKS. 3 ODPOWIEDŹ)

Nierówności społeczne 1

Niewystarczający wzrost gospodarczy 2

Koszty utrzymania 3

Wojna na Ukrainie 4

Konflikty na Bliskim Wschodzie (M) 5

Zmiany klimatyczne i kwestie środowiskowe 6

Migracja nieuregulowana 7

Przestępczość i terroryzm 8

Wpływ technologii cyfrowych na społeczeństwo 9

Dezinformacja i manipulowanie informacjami 10

Kwestie bezpieczeństwa i obrony 11

Pozostałe 12

Nr 13

Nie wiem 998

Q2 W których z następujących obszarów, które Państwa zdaniem UE powinna potraktować priorytetowo? Proszę wybrać maksymalnie trzy odpowiedzi.

(RANDOMIZA 1-17 – MAX 3 ODPOWIEDŹ)

Migracja nieuregulowana 1

Wojna na Ukrainie 2

Bezpieczeństwo i obrona 3

Gospodarka i finanse publiczne 4

Przemysł i konkurencyjność 5

Rolnictwo i bezpieczeństwo żywnościowe 6

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Zmiany klimatu i środowisko 7
Kształcenie i szkolenie 8
Miejsca pracy, równość społeczna i umiejętności 9
Energia 10
Handel 11
Badania naukowe i innowacje 12
Zdrowie publiczne 13
Wpływ technologii cyfrowych na społeczeństwo (N) 14
Demokracja, prawa człowieka i praworządność 15
Konflikty na Bliskim Wschodzie (N) 16
Pozostałe 17
Nr 18
Nie wiem 998

Demokracja i praworządność w UE

P3 Które z poniższych elementów są Państwa zdaniem najważniejsze w społeczeństwie demokratycznym?

(RANDOMIZA 1–10 – MAX 3 ODPOWIEDŹ)

Wolne i uczciwe wybory 1
Wolność słowa / wypowiedzi 2
Wolność i niezależność mediów 3
Poszanowanie praworządności i ochrona praw podstawowych 4
Niezależny wymiar sprawiedliwości 5
Obywatele mogą uczestniczyć w debacie publicznej i podejmowaniu decyzji 6
Przejrzystość i rozliczalność przywódców politycznych 7
Poszanowanie praw mniejszości 8
Walka z korupcją 9
Silna opozycja zdolna do krytykowania rządu 10
Pozostałe 11
Żadne z tych 12
Nie wiem 13

Q4 Overall, jak bardzo jesteś zadowolony lub niezadowolony z poszanowania praworządności w...

(Tylko jedna odpowiedź)

		Bardzo zadowolony	Raczej zadowolony	Raczej niezadowolony	Bardzo niezadowolony	Nie wiem
1	(NASZ PAŃSTWO)	1	2	3	4	998
2	UE	1	2	3	4	998

P5 W odniesieniu do każdego z poniższych działań proszę mi powiedzieć, czy uważają Państwo, że wpływa to na podejmowanie decyzji politycznych na szczeblu UE po wyborach, czy też nie?

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

(RANDOMIZA – JEDNA ODPOWIEDŹ NA LINIĘ)

		Bardzo skuteczne	Dość skuteczne	Niezbędne	W ogóle nieskuteczne	Nie wiem
1	Być członkiem stowarzyszenia lub organizacji pozarządowej	1	2	3	4	998
2	Weź udział w europejskiej inicjatywie obywatelskiej (wniosek podpisany przez co najmniej milion obywateli w co najmniej siedmiu państwach członkowskich, w którym zwrócono się do Komisji Europejskiej o zaproponowanie nowych przepisów w dziedzinach, w których Komisja ma uprawnienia do działania) lub w europejskim panelu obywatelskim (losowo wybrane zgromadzenie obywatelskie na szczeblu UE pracujące wspólnie nad zaleceniami politycznymi)					
3	Uczestniczyć w ruchach politycznych partii lub związków					
4	Bojkotowanie lub kupowanie niektórych produktów ze względów politycznych, etycznych lub środowiskowych					
5	Weź udział w demonstracji lub proteście					

Niezależność i handel

P6 W jakim stopniu zgadzają się Państwo z następującymi stwierdzeniami?

(ROTATE – JEDNA ODPOWIEDŹ NA LINIĘ)

		Całkowicie zgadzam	sięskłonność zgody	doskłonność do zgadzania się	nieCałkowicie się nie zgadzam	Nie wiem
1	Państwa członkowskie mogą osiągnąć lepsze wyniki w negocjacjach handlowych dzięki współpracy na szczeblu UE	1	2	3	4	998
2	UE powinna wzmocnić swoją niezależność gospodarczą poprzez dywersyfikację stosunków handlowych	1	2	3	4	998

Obrona, w tym przyszła strategia bezpieczeństwa

Pytanie 7 Biorąc pod uwagę obecny kontekst międzynarodowy, w jakim stopniu zgadzają się Państwo z następującymi stwierdzeniami?

(ROTATE – JEDNA ODPOWIEDŹ NA LINIĘ)

		Całkowicie zgadzam	sięskłonność zgody	doskłonność do zgadzania się	nieCałkowicie się nie zgadzam	Nie wiem
1	Zagrożone jest bezpieczeństwo (naszego kraju)	1	2	3	4	998
2	UE powinna wzmocnić swoją zdolność do samodzielnej obrony przed potencjalnymi zagrożeniami zewnętrznymi (N)	1	2	3	4	998

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Pytanie 8 W jakim stopniu ufają Państwo Unii Europejskiej w kwestii wzmocnienia bezpieczeństwa i obrony w Europie oraz ochrony jej interesów?

(Tylko jedna odpowiedź)

Całkowite zaufanie	1
skłonność do zaufania	2
Tendencja, by nie ufać	3
Nie ufaj w ogóle	4
Nie wiem	4

Kryzys energetyczny

P9 Co Państwa zdaniem może pomóc UE w odejściu od paliw kopalnych?

(PIERWSZY JEST WYŁĄCZNY – A NINIEJSZYM – WIELOKROTNY – RANDOMIA)

Większa elektryfikacja	1
Ograniczenie zużycia energii dzięki środkom w zakresie efektywności energetycznej	2
Promowanie lokalnych działań, takich jak społeczności energetyczne	3
Rozwijanie większej mocy wytwórczej energii ze źródeł odnawialnych poprzez np. nowe farmy wiatrowe i parki słoneczne	4
Inwestowanie w rozwiązania jądrowe	5
Pozostałe	6
Nie wiem	998

1. Po pierwsze?

2. A potem?

Czy podjęli Państwo jakiekolwiek z poniższych działań w odpowiedzi na wzrost cen energii po rozpoczęciu wojny w Iranie (koniec lutego 2026 r.) w celu zmniejszenia zużycia energii i bardziej aktywnego zarządzania zużyciem energii? Masz...

(WIELE ODPOWIEDZI MOŻLIWYCH – ŻADNA I DK NIE SĄ WYŁĄCZNE – RANDOMIA)

Zmniejszone zużycie ogrzewania lub chłodzenia	1
Zmniejszone całkowite zużycie energii elektrycznej	2
Lepsza izolacja lub wydajność energetyczna Twojego domu	3
Inwestycje w bardziej energooszczędne urządzenia	4
Bliższe monitorowanie zużycia energii	5
Porównanie lub zmiana dostawcy energii lub umowy	6
Używane inteligentne narzędzia lub aplikacje do zarządzania zużyciem energii	7
Skorygowane zużycie energii w celu skorzystania z niższych cen lub zmniejszonego zużycia w godzinach o wyższych cenach (np. rano, wieczorem)	8

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

Zainstalowane lub rozważane rozwiązania w zakresie energii odnawialnej (np. panele słoneczne)	9
Dołącz do społeczności energetycznej	10
Zmieniłeś swoje nawyki transportowe, aby zmniejszyć zużycie energii	11
Pozostałe	12
Brak	13
Nie wiem	998

Media społecznościowe

Pytanie 11 Jak bardzo obawiają się Państwo następujących zagrożeń, na jakie narażone są dzieci w mediach społecznościowych?

(Tylko jedna odpowiedź - RANDOMISE)

	Bardzo zaniepokojona	Nieco zaniepokojeni	Niezbyt zaniepokojona	W ogóle nie dotyczy	Nie wiem
1 Narażenie na szkodliwe treści (np. przemoc, samookaleczenia, ekstremizm, szkodliwe porady zdrowotne lub kosmetyczne)	1	2	3	4	998
2 Nagabywanie dzieci w celach seksualnych lub wykorzystywanie seksualne w internecie	1	2	3	4	998
3 Cybernękanie lub nękanie	1	2	3	4	998
4 Wciągająca konstrukcja	1	2	3	4	998
5 Zagrożenia dla prywatności danych (np. gromadzenie danych osobowych dzieci)	1	2	3	4	998
6 Rekrutacja do nielegalnych działań	1	2	3	4	998

Q12 W akcie o usługach cyfrowych wymaga się, aby platformy internetowe lepiej chroniły dzieci przed szkodami, które mogą wynikać na przykład z cyberprzemocy, nagabywania dzieci dla celów seksualnych, narażenia na brutalne materiały ekstremistyczne, uzależniającego projektowania lub tzw. króliczych dziur. Które z poniższych działań powinna Państwa zdaniem podjąć UE, aby jeszcze bardziej wzmocnić ochronę dzieci w internecie?

(Tylko jedna odpowiedź)

Przyjęcie przepisów na szczeblu UE zakazujących dostawcom mediów społecznościowych oferowania swoich usług dzieciom poniżej określonego wieku	1
Przyjęcie na szczeblu UE przepisów zobowiązujących dostawców mediów społecznościowych do opóźniania oferowania dostępu do niektórych niebezpiecznych mediów społecznościowych dzieciom poniżej pewnego wieku	2
Wzmocnienie zasobów przeznaczonych na egzekwowanie prawa	3
Pozostawienie rodzicom i szkołom zarządzania bezpieczeństwem dzieci w internecie bez dodatkowych środków na szczeblu UE	4
Nie są potrzebne żadne dodatkowe działania	5
Nie wiem	998

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

PYTANIA DOTYCZĄCE DEZINFORMACJI

Q 13 W ciągu ostatnich siedmiu dni, jak często natknąłeś się na informacje w Internecie, że ...
(jedna odpowiedź na każdą linię)

	Codziennie lub prawie codziennie	Kilka razy w tygodniu	Rzadziej	Nigdy	Nie wiem	
1 Nie była pewna, czy jest wiarygodna.	1	2	3	4	998	
2 Uważana za fałszywą lub wprowadzającą w błąd	1	2	3	4	998	
3 Przypuszcza się, że mogło to być częścią próby wywarcia wpływu na Twoją opinię przez obcy kraj lub organizację.	1	2	3	4	998	

ZAPYTAJ WSZYSTKIE

P14 Kiedy natkniesz się na informacje online, które Twoim zdaniem mogą być fałszywe lub wprowadzające w błąd, co zwykle robisz?

(WIELE ODPOWIEDZI MOŻLIWYCH – RANDOMIA 1–5)

Ignoruj to	1
Sprawdź to porównując z innymi źródłami	2
Zgłoś to na platformie lub stronie internetowej	3
Porozmawiaj o tym z przyjaciółmi/rodziną	4
Udostępnij online	5
Nie wiem	998

ZAPYTAJ WSZYSTKIE

Pytanie 15 W należy priorytetowo potraktować niektóre z następujących środków, o ile takie istnieją, w celu ograniczenia negatywnego wpływu fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji w internecie?

(MAX. 2 ODPOWIEDŹ – ŻADNA I DK SĄ WYŁĄCZNE – RANDOMIZA 1-6)

Zaostrzenie przepisów dotyczących platform internetowych i mediów społecznościowych	1
Większa edukacja i umiejętność korzystania z mediów dla obywateli	2
Bardziej niezależna weryfikacja informacji na temat treści online	3
Surowsze sankcje za nielegalne treści i działania w internecie	4
Jasne etykietowanie treści generowanych lub zmanipulowanych przez sztuczną inteligencję	5
Minimalny wiek dostępu do mediów społecznościowych	6
Nie są potrzebne żadne dodatkowe środki	7
Nie wiem	998

Badanie Eurobarometr Flash
Wyzwania i priorytety UE

ZAPYTAJ WSZYSTKIE

DX 1 Jak korzystasz z platform mediów społecznościowych, aby uzyskać informacje o bieżących wydarzeniach lub kwestiach politycznych?

(Tylko jedna odpowiedź)

Kilka razy dziennie	1
Raz dziennie	2
Kilka razy w tygodniu	3
Rzadziej	4
Nigdy	5
Nie wiem	998